

رأى (رأى) بالفتح شترى في يجمع
 يكسره آن رألة مؤنث أسوك ولاقده
 وريال وريالة جمع
 (رؤايل) كغراب آب دهن اسب يا
 كف دهن آن
 (رؤال) بالكسر سمار كاند وحق
 التريال (موضعت) وذات الريال
 مرغزار
 وحيابرين رأالين سنبي (بالفتح)
 شاعرت از بنو سنس كز سر معاوية
 بن جرمول پدريحي است از على رأالين
 منسوب است به
 (رؤاؤل) كطأوس باوت ودر آنها
 ستور و كف دهن اسب آب دهن آن
 (رؤاؤل) كحسة شتر مرغ ماده يا بچه
 (رؤاؤل) مرألة كزشت شتاب
 (رؤاؤل) النبات كوال ودر زشد
 شته بعنى الرأل و (رؤاؤل) الراجح
 بزرگ و همان شده شتر مرغ بچگان
 (رؤاؤل) بالفتح شتر مرغ و پوست
 بچه و جز آن كنده بگا و برای شلی شتر
 ماده و غیر آن + موضعت
 (رؤامة) مبره امون بر محبت
 (رؤاؤل) بالكسر موبد خالص آرام
 على الأصل آرام على القلب جمع
 (رؤاؤل) آرام كی از دارات عمران
 است
 (رؤامة) بالضم شتر مرغ و لا
 (رؤاؤل) كصا شتر مرغ و همان
 بر بچه و بران پوست را بچه مثل
 (رؤاؤل) كدل حلقه و بر موضعت
 (رؤاؤل) كغراب لعاب دهن
 (رؤاؤل) ككاس شتر مرغ و بران

رأفة رؤم (كبير شتر مرغ و همان
 بر بچه و بران پوست و شاة رؤم
 كوسپندلس گرفته كجامه و هر چیزی
 لیس و مهربانی نماید
 (رؤاؤل) ديك باسبا
 (رؤاؤل) النخ (دوست و دوست
 آن را و الفت گرفت بچه و رؤم
 الجرح رأما بالفتح و رؤمانا) بالكسر
 فراهم آه پسر ریش نيكو و بر گردیده و
 رؤيت الثاقبة و كدها مهربانی و
 بر بچه خود و لازم گرفت آن و كذا
 رؤيت الرأم + رؤيت الرأم التمام
 در بر خود و شت ديك باسبا كسر
 و مبر آور و بر و لان التمام كذا و كذا
 (رؤاؤل) رأم كحبل رأما) بالفتح سخت
 تاب و اورسن + و رأم الفرج
 كفشیر كرد و سلاح نمونرا + و نیز رأم
 بشیر استوار كردن چیزی را
 (رؤاؤل) رأم كذاقته) همان كز و انبیا
 بر رام یا بر غیر بچه او + و رأم الجرح
 علاج و دارو كرد و ریش اجناس
 و نيكو گردیده و رأم على الشئ
 باخواست و شتم و شت او را
 بر چیزی + و رأم كحبل سخت تاب
 و اورسن را
 (رؤاؤل) رؤم و مهربان بشیر
 (رؤاؤل) رأم رأما) بالفتح كوش
 كرد سخن بر او قبول نمود و هذا قنيد
 ما في النخ المعجزة من القاموس
 قال أنه رعن عن النفرين كحبل
 عن الغليل و في الترجمة الحق و
 ست گردانید و را قلت لعلة قرا
 بالمسلة و هو لازم في هذا المعنى

كصا الجحش
 رأى (رأى) بالفتح اعتاد و
 بیانی بل از جمع آراء و آرای
 و ری و ری كعنی مثل + و جعلته
 رأى عینك ای جذاك و
 مقابلا كحیت ترا و ذوالرأى
 لقب عباس بن عبد المطلب حباب
 بن المنذر + و تبعه الرؤى
 شیخ مالك است + و هلال الرؤى
 از اعیان خفیه و اصحاب الرؤى
 صاحبان قیاس اند و انهم یقولون
 بر اثرهم فمألم یجد اینه حدیثا
 او اشرا
 (رؤی) بالضم نیک تار كی یقال
 جین جن رؤی رؤیا مضمومتین و
 مفتوحین ای جین اخت لظ
 الظلام فكم یكرا اذا
 (رؤیة) دیدن چشم و این معنی
 بیک مفعول است و در سخن و این
 متعدی به و والفعل من الفتح یقال
 رأه رأیا و رؤیة و راءة و رأة
 و رؤیانا دیدار و راء و راءة علیا
 دشت او را دشمند و راءة مثل
 راءه على القلب كذا و قد
 الهمة في مستقبل كثر استعماله
 و كذا هم و ربنا احتاجوا اليها
 فمزوة ایضا و لای ماضی آن هم
 بدون همزه آید فیقال هل بیت
 و قل سمعت و الأمر من الأصل
 از و من الخذف و تقول فخطاب
 الموث منلت تری و ذی جمعها
 انن تری سوا لا ان اللون
 التي الواو علامة الرفع والتفخ

الجمع للجماعة فله تسقط بحال وتكون
 كنت ترينتي في ان شئت قلت تريقي
 بتشد يد النون كما يقال تعجيبني
 فقولهم لا ترمسا بمعنى لا سيماست و
 كذلك ترمسا واو ترمسا ويقال بعين
 ما اراك اي عمل لكن كان انظرايك
 (رعي) بالكسر ويدريك فان الله
 تعالى هم احسن اساسا وريا اذا
 قرئ بالهمزة من حس النظر والروية
 وهو رآته العين من حال حسنة
 وكو ظاهري واذا لم يهز فاما ان تكون
 على تحضف الهمزة او يكون من
 رويت الواهم وجا ودهم ربا امانا
 وحسنت رية بالناء كنية مشدود
 الحمد لله على دينك اي رؤي يرك
 رية ابا كسر شش الهاء عوس
 من ابا ورمات ورثون جمع
 (رؤا) بالهمزة ويدار وديار خوب
 (رؤيا) بالهمزة على فعلي بالثمن
 خواب كه دیده شود رؤي بالثمن
 كه جمع
 (رؤيا) بالكسر يقال هديئة الف
 يعني يقدر بزار اندر چشم و مقابل
 وروبر ويقال قوم رؤيا وبيوتهم
 رؤيا اي يقابل بعضهم بعضا
 (رؤي) كغني وكسري كه دیده شود
 پس دوست گردد وواكسو للحموب
 منهم ويقال هديئة من الجن اي
 ومار بزرگ شبها بالجن و جائه
 كه پیش مشري هبت فروخت انانيد
 (رؤي) بالهمزة كسلي وديار د
 ريدار خوب
 (هراي) بالهمزة ودياره ويقال

جعل حسن المرآي يعني خوب ديدار
 وكذلك امرأة حسنة المرآي
 وقوله ومي مرآي ومسقع يعني
 مقابل وروبر وكمين وجمي است كه مي تخم
 اوراومي شنوم سخن اوراوهو حرفي
 اومذوب عن المصدية اي كان
 ارآه مرآي عين وقد جعله ابا
 فيقال هو مني بمرآي ومسقع بالهمز
 (هراة) ديدار والرؤي والرؤي
 لمنظر والمرآة المنظر فلتقاء ويقال
 امرأة حسنة المرآة يعني خوب ديدار
 كذلك رجل حسن المرآة وفي مثل
 تخد عن مجهول مرآة اي ظاهر
 يدل على باطنه ودره او يقال هراة
 بكذا اي مخلفة
 (انك ارآي بي) سزاوارتيم
 (هراة) بالكسر تبيينه مرآه ومرآيا جمع
 (رآه) وكشادوم وديار وروية
 (سرم مرآي) شهرست بناكرده
 معصم بانه دوران لغات ست
 ونا كورست درس ر
 (رآي) الرآية در زمين زو نيزه راه واري
 نيزه راه وراي الزند) رافروخت
 چوب آتش زنده راه وراي الزند
 فروخته گر دیده وراي الرية
 رسيدش اراه وراي في الفقه
 رآيا) فكري وقولي انديشيد وراية
 ككاش كردم باو وروبارومي ديم
 اورايقال قابلته قرآيته
 (هراي) كحسن باو شتر كه اشر باران
 در پستانش دیده شود مرعيتة بالنا مثل
 (راس مرآي) كغني سرور از بيني
 بلند اواز

رأى ابي از آه صاحب را و درياقت
 گر دیده و حماقت و كولي او نمايان شد
 از لغات اصدا دست و دیده در زمين
 پس شد اورا مسرا ز پري و كاري گردنا
 اورا نيك بندارند و پيارش گر دیده
 و جنبانيد سر و پاك را در ديدن و
 په رو قول بعض فقها گر دیده و پيار
 شد خوبی و نيكوي ديدار وى و
 (رأى البعير) برگشته بيني گر دیده
 يعني برگر دیده بيني شتر بجانب
 ملق وى و اذات الناقة و دیده
 شد شير بستن در پستانهاى وى و
 بزرگ گر دیده و كذا رأت الشاة
 اذا نظمت من رعيها وهو يحضرن في الحلال
 من غير الحافر والسبع و ارأى
 الرآية) در زمين زو نيزه راه واري
 الله بقلان) نمايد خدا لسه مردم را
 عذاب و بلك اورا و في الحج سبت
 ارايتك و ارايتك و ارايتك
 و هو كلمة تقولها العرب بمعنى اخبرني
 واخبرني واخبروني و اناء مفتوحه
 في المذكر والثنت والواحد والجمع
 و كذلك ارايتك كذا كلمة يقال
 عند التعجب ويقال في آرايت و
 آرايتك آرايت و آرايتك بالتحذف
 آرايتك الشيء اراة و اراة و اراة بموم
 اورا پيز پس ديدان را
 (هراي) رباكار مرآوون جمع
 (رآية) مرآة و رياء) بموموم
 او خلاف اعتقاد و نيزه رياء
 غوشتن ربايكي بخلق نمودن و كارك
 رباى ديدار همه كردن يقال
 فعل ذلك رياء او مخلفة

(تَرْبِيَةً) انڈک زردی و تیرگے کہ
 عاتقن بعد از غسل میں۔
 (رَأَيْتُهُ تَرْبِيَةً) جمودم اور اطفال
 اعتقاد و (رَأَيْتُهُ لِلزَّائَةِ) پیش کریم
 اور آئینہ یا پیش و چشم آن راتا بہ
 بیند در آن و (و نیر تَرْبِيَةً) خوبی و
 دیدار خوب
 (رَأَيْتُتُهُ) دیدم اور او چشم تیر
 آن را و (رَأَيْتُتُهُ فِي الْأَمْرِ)
 مگر چشم در کار
 (رَأَيْتُ فِي الْمِرْثَةِ) دیدم خود را
 در آئینہ و (و تَرَأَى لَهُ مِنَ الْمَيْتِ
 شَيْءٌ) نمودار شد چیزے و پیش آمد
 اور از پریان و (و تَرَأَى لِي) ظاهر
 شد تا کہ دیدم یا پیش آمد تا بہ چشم
 اور او و (و تَرَأَى) دید بعض آنها
 مر بعض را و (و كَذَا تَرَأَى الْجَمْعَانِ)
 یعنی دو چار شدند و (و تَرَأَى الْفُضْلُ)
 سرخ و زرد شد غورہ و خرمابہ و فی
 الحدیث لا تَرَأَى نَارًا هَامِيًا
 یعنی لازم است مسلم را کہ مہلکی
 کند یا شرک و خانہ خود را از خانہ
 مشرک دور و اردو جدے کہ اگر
 برافروزد آتش سازد بیند آن را آتش
 مشرک و اصل تَرَأَى فُحِذِفَتْ
 اَحَدِي التَّائِمَن نَحْفِيقًا و تَرَأَى
 آئینے الامر (مگر چشم در کار
 (رَأَيْتُ فِي الْمِرْثَةِ) دیدم در
 آئینہ و (و تَرَأَى لِي) پیش آمد تا
 بہ چشم اورا
 (رَأَيْتُتُهُ) دیدم اور او چشم تیر
 دیدن خواستم اور او کہ چشم تیر
 از وی و (و تَرَأَى لِي مِنَ التَّائِمَنِ)

کما تقول يُسْتَحَقُّ وَيُسْتَعْقَلُ
 رب (و رِبَاةٌ) بالفتح آب و ستان
 پہلو کہ از چار پارچہ چرم سازند
 (و رِبَاةٌ) کسینہ طلا بہ ریایا جمع
 (و رِبَاةٌ) کفچہ جاسے دید بان
 (و رِبَاةٌ) بالتاء مثله يقال رِبَاةٌ
 المرْبَاةُ ای علوتھا
 (و رِبَاةٌ) بالفتح والمد پایہ نزدیکان
 (و رِبَاةٌ الْقَوْمِ وَهُمْ رَبِيَاءٌ)
 بالفتح طلا بہ آنها شد و دید بانے
 نمود و (و رِبَاةٌ) بر بندی بر آمد و بند
 گردید و برداشت چیزے را از چشم
 و بند پنداشت يقال لِي لَأَنْبَابُكَ
 عَنْ هَذَا الْأَمْرِ أَرَفَعْتُ عَنْهُ
 و نیر رَبِّي) اصلاح نمودن و بودن چیز
 و فراہم آوردن ہر نوع طعام را و گردن
 بار رخصت و چشم دشمن و نگاہ بانی کردن
 و از بالا بزرگ رسیدن و مطلع گردیدن
 چیزے و (و يقال سَارِبَاتٌ رِبَاةٌ)
 یعنی ند چشم اور او پروای او نکردم
 (و رِبَاةٌ مَرَاكِبِي) پر سیز کردم و
 ترم سیم از و مگر چشم آن را و
 نگاہ داشت و نگاہ بانی او کردم
 (و رِبَاةٌ تَرْبِيَةً) برد او را دور
 گردانید
 (و تَرَأَى) بنی الفعول عای دید بان
 (و تَرَأَى) دید بانی کردن و بر لبے
 بر آمدن و از بالا بزرگ رسیدن و مطلع
 گردیدن چیزے و چشم دشمن
 رَبِّي التَّرْبِيَةُ) بالفتح پروردگار
 و خداوند و (و تَرَأَى لِي مِنَ التَّائِمَنِ)
 و لا يَطْلُقُ بِاللَّامِ لِغَيْرِ اللَّهِ و (و تَرَأَى لِي مِنَ التَّائِمَنِ)
 و لا يَطْلُقُ بِاللَّامِ لِغَيْرِ اللَّهِ و (و تَرَأَى لِي مِنَ التَّائِمَنِ)

لِلْمَلِكِ قَالَ الْحَادِثُ بْنُ حَلْزَوْنٍ فِي
 مَعْلَقَتِهِ وَهُوَ الرَّبُّ وَالشَّيْبَةُ عَلَى
 يَوْمِ الْحَارِثِينَ وَالْبَلَاءُ بِاللَّامِ إِذَا دَا
 بِالْمَلِكِ مَوْلَانَا مِنْ عَالَمِ الْعَارِ وَكَانَ
 مَخْفُفٌ آيِدُهُ وَنِيرٌ كَالْحَبِّ مَائِي رَوْمِ رَا
 يَأْبُدُ كُنْتُمْ رِقْمٌ وَمَنْ قَوْمٌ كَأَوْسَرِيكَ
 لَا أَفْعَلُ كَذَا بِعَيْنِي قَسْمٌ بِرُورِ كَارِئِ
 وَ رَبِّي كُلُّ شَيْءٍ بِاللَّامِ وَ مَسْحَقٌ
 أَنْجِيرٌ وَمَا حَبُّ يَارَ أَنْ سَتِ وَ بَرَابِرٌ
 كَلَانِ قَوْلُهُ تَعَالَى يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا فَمَاذَا
 كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ وَ رَبِّيكَ فَقَاتِلَا أَيُّ أُمَّتٍ وَهُوَ رُونَ
 وَ نَعْمٌ وَمَوْلَى وَسِيدٌ وَمَنْ حَدِيثٌ
 أَشْرَاطُ السَّلْعَةِ وَ انْتِلَا أُمَّةً رِبَاةً
 يَمْنِي أَنْ أُمَّةً قَلْدٌ لَسِيدٌ وَ لَدَانِيكَ
 طَا كَالْمَوْطِ لِأَنَّهُ فِي الْحَسْبِ كَالْبَيْدِ
 كَثْرَةُ السَّرَاةِ بِكَثْرَةِ السَّبِيهِ وَ ظُهُورُ
 النِّعْمَةِ يَا مَرَادُ أَنْ سَتِ كَثِيرٌ كَانِ طُورُ
 زَانِدِ بِسِ مَادِرِ از جمله رعایا باشد
 یا مراد از فساد نمان ست از جهت
 کثرت اموات اولاد و شیوع فرخت
 آنها پس گل هاتند کہ شخصی نادانستہ
 مادر خود را خرید کند یا مراد عقوق
 اولاد است یعنی سپران با مادران
 بطورے پیش آید از امانت و قسم
 کہ سیدان با داران و بیروی سبھا و
 التائمت باعتبار النعمۃ ليشمل
 الذکر و الانثی آریاب و (و رَبِّيَ)
 (و رَبِّي) محرکة آب بسیار خوش
 (و رَبِّي) کعبہ بود منجج را در
 عطیبت ولات در حدیث عروہ بن
 سعور و خانہ بزرگ و کلان
 (و رَبِّي) بِاللَّامِ كَمَا جَاءَتْ فِي سِتِ وَ دَرْتِي

یا ان درخت خروب رس او جماعت
 کثیره یاریتله جمع رب و رباب بالکسر
 مثله یاده هزار و پنجم
 (رب) بالضم شیر و سبزه هر چه
 فشارون آن و در و دروغ آب سبزه
 از هر چیز و معرفت نام جمادی الاولی
 و رب (بسا و آن حرف جار است و در
 نیاید مگر بر نگه یا اسم است و قبیل
 کلمه تغلیل اولیما و فی موضع
 للیاماتة للتکثیر او لم یوضع تغلیل
 ولا تکثیر بل یستفاد ان من سباق
 الکلام و قد دخل علی الماء فیقال رب
 و قد جاء علی ما یقطن ان تکلم بعدا
 یا فعل مشددا و محققا فیما ان رب
 و رب و ربما و ربما بالضم و یا فعل
 و ربما جاء رب بضمین مخففة و رب
 کذا و قد تدخل علی الماء فقوله
 ربه رجلا قد عربت فلما انقته
 الماء و هو محموله نصبت رجلا علی
 الهیز و هذه الماء علی القطر و الحید
 کل حال حکم الکوفیون ربه رجلا
 قد رأیت و بیهمما رجلین ربهم
 رجلا و ربهم نساء لکن حد قال الله
 کیاية عن جمیع قول من لم یؤی قال
 رد کلام کانه قیل له ما لک جوار
 فقال زهون قد ملکک و رب
 جواب عند الفویین
 (رب) فراحی زندگی و فراحی
 میش و شیر و دبی اخس من الزینب
 بالکسر جمع و نیز ربه نام جمادی
 الآخر و ذوقه
 (رب) شیر و فروش حسن بن
 ربی محدث است کانه نسبه

الی بیع الزب
 (رب) شومی مادر و فحیدث
 مجاهد کات یکن آن یزق حج
 الرجل امرأة رقیبه
 (رب) زن یدر
 (رب) کشاد احمد بن موسی
 فقیه بن رباب و ابو الحسن بن عبید
 صیر فی بن رباب است
 (رب) مرد خداست متعبه مارف
 با نه عز و صل منسوب الی الربت بزیاده
 الالف و النون طلب الغنة و دشمنه
 راس و علم و درین دشمنه با عمل
 و آنچه بیاوردند است طلبه و
 محمد بن العلاء ربانی شیخ بود
 صوفیه را ربعلک
 (رب) آب است بیامه
 (رب) بالکسر تشدید با واحد
 ربین است و هم الوقت من الناس
 قال الله تعالی و کان من بی قاتل
 معه ربون کثیر
 (رب) کسب و سپرز مرد از غیر
 او و غلام (رب) بفتح و تشدید
 یا علم خدای منسوب الی الرب
 علی قدر قیاس
 (رب) لکریم پرورده و عباده
 پیمان داده و پادشاه و پسران
 مرد از غیر او و شوهر مادر و نام حسین
 بن ابراهیم محدث
 (رب) دایه و آنچه بجای با و باشد
 و پرورنده و دختر زن مرد از غیر او
 و گو سپند خانگی جهت شیر و بره
 در خانه پرورده رباب جمع
 (رب) کسب ابر سپید و گاهی

سیاه را هم گویند تا به یکی و او هم زنی
 و وضعیست بکره و کوچی ست میان
 و بنه و فید و نام محدث و ساز سیث
 که نواخته شود و محمد و در بانی ابن
 عهد الله واسطی شخصی بوده که در
 معرفت فن رباب نوازی بدو مثل نقد
 (رب) کفراب نوعیست و
 ابوالرباب محدثی است که از معقل
 بن یاسر روایت میکند
 (رب) بالکسر میان و عهد و ده یا با
 و یاران و پنج قبیل از عرب که سگ
 شده اند و هم سینه و نور و عکلی
 و نیم و مدی و امامت و ابدلک لکنهم
 نسوا لیدیهم فی رب و لکن انو علیه
 و النسبه الیه ربی بالضم لا الی الی
 و هم ربه لانک اذا نسبت النبی الی
 الحج رد دونه الی الواحد کقولک السلام
 سجد الی ان تکون نعتیه رجلا فاجزیه الی
 الواحد کما قال فی انما انما ربی الی کلایه
 و نزدیک آن سید گویند و فعل من عرب
 (رب) ملک سلطنت یقال ملک
 و ربانته ای مملکت و ملک و ربان
 ربوبیه مثله و الفعل من عرب و عهد
 و پیمان و دسته و جعبه تیرمانه قمار
 یا رشته که بان تیرمانه بندند یا پارچه
 که در آن تیرمانه بچند یا پوست رنگ
 که بردست بر آورده تیرمانه تسار
 بچند تاس نیر و دست خود را که
 می خواهد در نیاید
 (رب) کرمان بهتر است پیمان
 ربانی مثله و کرانه است بزرگ از کوه
 اجاد و جماعت و یفغ و تاهم یا اول از
 هر چیزه یقال لکنه و ربانیه و یفغ

بھیے تمام گرفت آنجیز یا اول آنرا
 (رَبِّي) ابا بنسب گھلی گو سپند
 بچہ آورده و گو سپند بچہ مرده و
 گو سپند نوزاوه و در من المضر و العنا
 جميعا و تبعاء جاء في الابل اي لوكيب
 بالضم جمع وهو ناد قاله في النهاية
 ونيكوي و نعمت و حاجت و كره محكم
 و نيز رَبِّي نام جهادی الاولی
 و جهادی الاخره

(رَبِّي) اهل عهد و پیمان
 (رَبِّي) بنده و ملوک و پرورده
 (رَبِّي) بالفتح زمین گیا و ناک
 محل و جاسے اقامت و مردی که گرد
 آرد مردم را

(رَبِّي) اسطنت یغالی الی ربیبته
 ای صملکتہ

رَبِّي اب؛ بالکسر زمین گیا و ناک
 (رَبِّي) فراهم آورد و افزون کرد
 و لازم گرفت و آرام نمود و اقامت
 درزید و مہتری کرد بر قومے + و
 رب الامم نیکو کرد کار را و تمام
 کامل گردانید آن را + و کذب
 ضیعته ای اصلحه + و رب اللین
 خوشبو کرد روغن را + و رب الثقی
 مالک آنجیز گردید + و کذبیت القوم
 ای مستهم و کنت فوفهم قال ابن
 هون الربیبته + و رب النور رب
 و یضم نیکو کرد و ناک رب + و رب
 الصبی پرورد کودک را تا بالغ
 گردید و نیت لثا + بچہ آورد
 گو سپند

رب ربیب الصبی پرورده
 کودک را تا بالغ کرد و پدید آمدن بصر

رَبِّي اب انزویک آمدن بچہ سے و
 اقامت نمودن شران بجائی یقال
 اربیت الیبل بکانت لذمته و
 اقامت به + و نيز ربیبه بودن
 اوجنوب و ابر
 (رَبِّي) کعظم پرورده + و
 زنجیل ربیب و مرئی پرورده
 رب مرئیات جن + نيز مرئیات
 دارو ماسے پرورده ربیب

رَبِّي الذم خوشبو کرد روغن را
 + و رب الصبی تربیب ربه
 کتخلی پرورد کودک را تا بالغ گردید
 (رَبِّي) نعمت دهنده و نعمت
 یافته

رَبِّي السعی پرورد کودک را
 آبلغ شد

رَبِّي السعی بچہ ارتب
 الصبی است + و نيز تربیب
 گرد آمدن چیزے و خواندن پیسے
 نمودن بعال تربیبه ریس یعنی
 دعوی کرد که او مالک آن است +
 کذا تربیب العبد و نحوہ

رب ربیب (ربیب) بالفتح پرورد
 و فعل من نصر و بالتحریک به شدت
 سخن یا عامست و الفعاع من سبع
 تربیبیت پروردن و دست نرم
 برپلوست بچہ زدن آنجواب رود
 رب تناس (ربیب) جمعین
 عامر طائی است که بر سولی آمده و
 کتب الی النبی صلی اللہ علیہ
 و سلم

رب ربیب (ربیب) بالفتح بازو
 کسی را از حاجت و فعل من نصر یقال

رَبِّي عین الخابیه
 (رَبِّي) گز فر نام سپر قاسط سگ
 قناعه
 (رَبِّي) کامیر بازو شسته شده
 از حاجت

(رَبِّي) کار بازو دارنده ربیب
 جمع ربیب الحدیب اذا کان یوم
 الجمعه یبعث اولیسن جنوده الی
 الناس فاحذوا عذیمم بالربیب
 ای کرمم ایسویج الترتیبم یعنی الصبی
 (ربیب) بفتح یا و کسر بمعنوی از باخی
 (ربیب) کدلی کار بازو دارنده
 (ربیب) بازو شسته شده
 از حاجت

(ربیب) بازو داشتن کسی را از
 حاجت و درنگی کردن

(ربیب) پرانگنده گردید
 ربیب (ربیب) درنگ کرد
 (ربیب) پرانگنده گردید
 (ربیب) کاشعرباز بسید از حاجت
 + و نيز از ربیبات است بست شدن کار
 و ننگ نمودن یقال از ربیبات هم
 ای صنعف و ابطاحتی تصرفوا
 رب ربیب (ربیب) بالفتح درم خرد
 یک رو بچ مثله

(ربیب) بالفتح
 کوسے و کستی و کندی
 خاطر

(ربیب) کصاحب پرو
 سیراب
 (ربیب) سطر تند و درشت خو
 که میان قریه و بادیه باشد
 (ربیب) به تخفیف گرا بیته

زن کول

اقبجان - بالکسر گما بیت

از پنج اذبا جا - پسرن کوتاه بالا آورد

تو جت علی ولد ها - مهران شہر بر بچہ

خود

سبح درج - بالکسر و بجرک بود و فعل

من سمع يقال سبح في الجارتي يعني سويده

گروید

درج - بالتحريك دو اسپان و شتران که

از شهرے بشهرے برند براتے فروختن و

پیر و شتران ریزہ رایج کصاحب کی یا شتر

بچاز مار جدا شده - باح بالکسر جمع

درج کھر و شتر بچہ و بزہ - مرغے مت

یجادہ رایجہ - بزہ و ذونت با سود

دباح - کصاحب سود و نامسا فتنه بانوری

ست مانند گربو و هلی التي یحلب منها

الزباد قال الدهیری فی حیوة الحیوان

هذا هو الصواب فی التبعین و درهم

الجوهری فقال فی النسخة التي علی خطه

الریاح اسم ذو بیت یحلب منها الكافور

وهو عجیب فان الكافور صمغ شجیر

بماند یكون داخل الجنة یشتق منه

الذهرک فینشر و یستخرج والریاحی

نوع مندوگان الجوهری لما سمع ان

الزباد یحلب من الحیوان سرئی هنة

الی الكافور فلما رای ابن القطان ها

الوهم اصله فقال والریاح بد یحلب

منها الكافور وهو الصواب و هم انتم

و نام جماعتی و قلده است باندرس از ان

قاله است محمد بن سعد لغوی و قاسم بن

سار بقیه و محمد بن یحییٰ غومی از ان

بن یحییٰ صاحب بیت یا آن ریاح است

بکسر یا و بیله ثناته تحیه و در باح

الاسود - مولای نبی ست صلی اللہ

علیه وسلم ابو بکر ربیع بن عبد الرحمن بنی

دباحی - نوعی از کافور و قدم

در پنج - کزیر سپر عبد الرحمن بن سپر خدی

ست

دباح - کرمان بزغالہ و کپی نہ و فی المثل

هو الحجاب من دباح و بچہ لاسر لاغر و

و دت دباح نوعی از خرما - اسر کج علی سبک

اذ باحا - سود و او را بر متاع او و و نیز

اسر باح - ذبح کردن شتر کچہ بر بے مہمان

و و شیدن شتر ماده صبح و در نیم روز

سرا بخت علی سینعتہ سود و درم او را بر

متاع او و و نیز متاع ایچہ بر سود و فروختن

پیش را

سبح در پنج - ہائے و او کپی را

تدریج - شتر شتہ گروید

سبح ل - ساجل - کقطر پر گوشت

در از بالا یا تمام اندام یا بزرگ ہیکل از مردم

و شتر

جاریہ و جملہ - دختر فریب شگرف لغوی

در از بالا

سبح ساج کصاحب بفتح موضع

- سب بجد

دبوح کعبور - ن کہ وقت جماع بہ پیش

گردد

ربیع - کامیر بالان بزرگ -

رس (س) شہادت ابل - دشوار شد شتر

را رفتن در ریگ و در بخت المراء

و کسغ النساء بہ پیش گروید وقت جماع

مخرج کحسن بگستانی ست بہ بویہ

اسر کج زیدنا اذ باحا - در سختی او فتاد

و نیز خرید و ریخ را و از کج الزمد

بر نیم شت و سبک گروید و تدریج نرم و

فرد شتہ گروید و یقال مشی حتی تدریج

ای سترخی

رب و - سربل - بالفق و بجر کل

منک و مند و لیل نما بلک بکف و بوز

بالزاد

وقیلہ - بالفق خاکستر کونی و تیرگی -

ربل - کھر و پیزنگ و جو ہر شمشیر و جزا

سربل کصاحب لخمینہ وار

اسر بل - بالفق ماریت خمیث و شتر

بیشہ و وظلیم اسر بل - شتر مرغ خاکستر

گون و اسر بل بن صابی و ابن شیح

و ابن رعبہ شاعر امند و از بلک تمیمی

تا بی ست یا آن ار بردہ تباست

د اھیئہ سربل اء - جلسے پر و و لکنا

سربل اء شتر مرغ ماده خاکستر گون و

سربل بالفق جمع و صند دلبا اء - بزماؤ

سیاہ کہ خجک ہائے سرج دشتہ باشد قلم

الجوهری و بھی من شیبات المعز خاتم

سربل - کامیر خرما بر ہم نہادہ کہ آب

باشند بر آن

سربل صندوق کہ در ان محضراؤ

چکھا گزارند -

زباد کشد او کل ساز و بانی از کل

مویک کنبر جائے ہاداشت شتران

و غیرہ آن وجائے خشک کردن خرا

و نزن و موضعیت بہ صرہ و و

مربل الغم - موضعیت نزد یک منزل

از زمین و در وقت عمر رضی اللہ عنہ گویند

را در انجا گناہ میدہ شدہ -

موابل - علی الجمع و موضعیت در غیق

میرتہ

ربل بالمکان بودا - آقا

کرو بجائے و و ریدہ سربل - بالکسر

درا

توکید - پستان کردن گو سپند و جز
آن لغت سے الترمذیہ

مترقب - شیر بنیہ

توقب و جنہ فلان تغیر گردید و غضب
و ترش و شد و توقبات التعلی
ابرناک گردید

موقب - تشدید ال خاکسترگون
امربکاد - خاکسترگون و تیره رنگ
شدن + ادبیداد - مثله فیها

رب و - سربک - بالترکیب سبکی
سربک - پشم پاره که قطران بوسے
مانند پرشته در کوسے که زرگران
پیرایه را بوسے مانند تار روشن شود
و در هر دو معنی بکسریم آمده + و نام

جائے پر چهار منزل از مدینه که خاک
ابو ذر غفاری رضی اللہ عنہ آن جا است
که از آن موضع ست موسی زبیدی بن
عبید و هر دو بر او ش عبد اللہ زبیدی شد

محمد زبیدی و جالبین تازیانه و شدت
سربک گتف سبک پاور رقار و

سربک العنان تنهاگر بنده
لشک و بک - بن دندان کم گوشت
رذات جمع + و ذوقیکات - مرد بسیار
غلط گوئے

دوبک - مرد بی خیر و سر بند بنیہ
و پشم پاره رنگین که بگوشت گردن شتر
و عین آن آویخته و پارچه زن عارض

و هر پیدی - سربک و بنا و جمع فی النکل
سربک سی بجز کبد کمان و تازیانه
سربک انی - بسیار بیهوده گوئے
سربک اود خنجر حریز بن خطیف و جماعتی
ست + و ابوالرید اء از کینتک

عربان ست

د جادیه کعلانیه برسی یقال بین لغوی
رباوتتہ اے شتر -

مرباڈ - بالکسر بسیار بیهوده گوئے
(س) سربک تیکد بالفتح و ذکا
سبک شد دست و سے در قراح
امربکانه برید آن ساد و نیز ادرباڈ
تازیانه چابک و ارسافتن

رب رب سربک - بالفتح پاره
کا وان دشتے

رب رق - سربوق کجغرافیکور
توزہ

رب ز - زبیز - کامیز زیرک نام
کچھارہ گنده گوشت فریہ و جو آن

و ما هر بزرگ در فن خود - و فی الحدیث
فوضعماله قطیعة زبیزه ای غنچه
(ک) سربز الیکل رجاڈه زیرک گردید
و سربز الککش - آگنده گوشت و فریہ

امرباڈ - زیرک گردانید و فریہ فو
گو سپند و مانند آن

سربو القریبہ توکیبیترا پر کردمشک
از تبنز اکامو - کامل و تمام گردید
رب س - سربس - بالضم سختی
و بلا و یقال جاء فلان بامو ربیب
ای مثلاً فل کانه جمع دالبس ای

کبازل و بزل
سربس - محرکه زن بدبیات و

چرکناک
سربیس کجغرافین عامر طاشی مسجاب
ست

سربیس - کامیر و لیر و خوش پرانده
قچھار آگنده گوشت و کار سخت و

مشتبه مضروف و کیکه شتران و
مال او آفت رسیده باشد و سختی و
ملا و بسیار از شتران وجود آن

أم الویلکس - کزیر مار بزرگ + و
الو الویلکس - عباد بن طهمه ثعلبی شکر

سربس - کسرے نام اسپے
دلہیة رکیبا کجرباطے سخت
سربیس - کسیت بزرگ و مہتر افشا
گویان -

سرباس - بالکسر گیا ہے ست کہ
جدسی، حصہ و بارالفتح بخش و معدہ
ماقوت و بدو التوال عصاره آن جہت
تقومیت باصره مفید

(ن) سربسہ بیک و رکیبا - بالفتح
زدا و اورا بدست + و دلبس القریبہ پر کرد
مشک

توبیس - در آگنده مشک و جو آن
اسرباس - باہم دور آگنده شدن
از گوشت وجود آن

اسربس اسرباساً - رفت در زمین
+ و نیز اولیاس - غنم کردن باہم
و قدرت یافتن و سپس ماندن و
درنگ کردن + و اسربس امر محم -
سست شد کار ایشان تا آنکہ متفرق
شدند -

رب ش - و لبش - محرکه سپید
کہ بناخن نوجوان پرید آید

رلبشہ - بالضم اختلاف لون
سربل اسربس - کاحمر مرد مختلف
رنگ + و رجبل اسربس یا لبم کن
اسربس اسربس کعبیل و زمین بسیار
گیاہ

أرسل الشهباء يا شأ - برگ آوری و شوکافتہ شد
 رب ص - رُبَيْصَة - بالضم گونا گونی رنگ و چشم داشت و درت
 انتظار زن در خانه شوئے و تکیه او جماع را نتواند - يقال أقامت المرأة رُبَيْصَةً في بيت زوجها فإن أتتها وإلا فراق بينهما مكره يفتن
 (ن) رِبَيْصٌ به رِبَيْصًا - انتظا آن نمود و چشم داشت منگی و بدی را که فرود آید بر او بر انتظار داشت
 اورا بقال ربعتني أمرا - یعنی در انتظار ماندن مرا کارسه را
 تو قبض چشم داشتن و انتظار نیت نمودن و بند کردن غلبا انتظار گرانی و
 درنگ متر بلس لغت ست ازان رب ض - رِبَيْصٌ - بالتحريك روده یا هر چه در شکم سوسه دل
 دیو اگر در شهر و جاے باش گنپند در سن پالان یا رسن پائین پالان
 که بجانب زمین ست نرسن بالایش پالان وزن مرد و هر چه بسوسے و
 جائے گیرد و بدان آسانش یا بد از اهل و مال و خانه و جو آن زمین
 جمع و قوت انسان از شیر که پسندد و رسن باشد و منه
 المثل منك كقبضك وإن كان حمارا أي منك أهلك و خد منك
 وان كالأقصر بن وهن أكلوا أكلك منك وإن كان أجاج
 و کرا پی پیسے و کمر نباشد سے تک پالان که در هر دو تہنگاه ناق

انداخته از هر دو سریش بگز مانند
 ربیض - بالکسر گروه گاوان و در جاے باش خود من صاحب لذت و ج فقط
 ربیضه - بالکسر کشتگاه هر قوم که کشته شده باشن در یک جا و تن و شخص و منه ترفید کاشه ربیضه
 اسرنباسی جنت حایمه - یعنی شخص خرگوش نشسته و جماعت
 مردم و نوعی از شست گو پسند ربیض - بالضم میان چیزے و بنیاد بنا و هر چه بر زمین را اس کند از هر چیزے
 وزن مرد و درین معنی بضمین و بفتح و بضمین هم آمده زیرا که زن بجا و آسایش مے و هد شوے را با مادر یا خواهر که فریب میگرداند صاحب قرابت را و چشمه آب است
 و پاره از درختان طلع و سمر ربیضه - بالضم پاره سکنه و مرد شکن ساز
 ربیضه - کبزه مرد شکن ساز رجل و قبض عن الحاجات - بضمین مرد با زمانه از حاجات
 ربیض که صاحب قیم و ساکن و منه لا تبعوا الرابضین و التوك والحیثنه
 سکنیضه - فرشتگانی که با آدم علیه السلام بر زمین فرود آمدند و کشته شدند
 را بر آه آرزو قال الجوهري الرابض بقية حكمة الحجة لا یخلو منهم الاذن وهو فی الحدیث و مرد حقیر عاجز از طلب معالی امور
 بازمانده و نابرسے مبالغه است

رو بیضه مصفران و فی حدیثا
 اشراط الساعة و انی یطق الترويضه فی امر العاقرة قبیل
 و ما الترويضه یا رسول الله فقال لثانی ای الخبیث الحقیق
 و یقال فلان ما یقوم سرا یضه یعنی انداخته و سے چشم کرده و سے
 بخیزد و یعنی در حال میر و و این لفظ در چشم کردگی بیشتر مستعمل است
 زربوض - کنبور درخت بزرگ سطر فراخ شاخها - ربیض کتب جمع و و بسیار اهل و زنجیر بزرگ
 وزره فراخ ربیض - کامیر گو سپندان باطل
 گرد آمده باشمان و گرد آمدن گاه چوب و روده
 موبض - مجلس جاے باشن گو سپندان موبض جمع و و داخل آوردن و خوابیدن آن و مجلس و مقعد گرد آمدن گاه چوب و روده
 ربیاض - گلستان شیر دهنده ترويض بالکسر عصف
 (ض) و نبضت الشاة ربیضه و بزاز و در آمد گو سپند و و کذا یلک
 المبر و العرس و الکلب کبیر و الابل و جنوم الطایر و غیر ذلک
 اقامت نمودن بجایے و منه لک انه صلی الله علیه و سلم نبضت
 نبحاک بن سخیان الی قومیه و قال اذا اتبهم فاربض فی
 دارهم طیبیا ای اقم فیها امنا لا یخرج کانت ظبی فی کنا و
 قد اوبن کیک لا یرنی النیسا

دگویند کہ آن حضرت اور امر کرده کہ چون میان کافران مسکن خواہد کرد باید کہ بر ضرر و بیدار و متوحش باشد و ہر گاہ از ایشان چیز سے خلاف بند از انہما بچو آہو رم کنند و بعض الکبش عن القیم باہینا قبحار از شناسا ما جو آہ از ان ہر نفس الامتد علی فریستہ زیر گرفت شیرکار خود را و بر نشست بہ آن ربیع القرن علی قرینہ کذلک ربیع النیل اذ امت بچو کر و نا خود را بر زمین۔

دن من ربضہ چاہے داد یا جانے گرفت لبونے وے اسرین اہلہ۔ جب تیرہ می فرود نفعہ عیال خود را و اسرینت الشمس سخت گرم شد و تیرہ زرباش فرود خواہانیدن ستور و چہ سگ و منہ الحلیث فدعا باناء بریض الریظ یعنی سیاب کند و زین سازد چنانکہ بخواب و فرود از بر زمین و گو سپینان در آغل آوردن و خواہانیدن آن کو بچین۔ جانے و ادن و ان قدر آب در مشک کردن کہ تعران را پوشد

تولین۔ شکر ساختن رباط سرباط کر اسب زناہ یعنی و مرد زناہ و حکیم از دنیا میدہ و رابط الحامش۔ مرد و لیر کہ از جا رود و نفس را بظہ فرایح پینا و جلیش و ایطہ۔ بالہا شکر گران و بباط۔ بالکسر آنچہ بوسے بندند

ستور و مشک و جز آن را ربط گنبد جمع و منہ جاء فلان و قد قرض سرباطہ اذ انصرف مجہودا اول دو وام نمودن بر کاری و بچہ شستن و طازمت کردن چاہے و آمدن و من مرابط مثلہ و المرابطۃ ان یربط کل من الفریقین حیو لکم فی غیرہ معن الصاحیہ فسعی المقام فی الشرباط و منہ قولہ تعالی و صابروا و رابطوا و معنہ انتظا القنویۃ بعد الصلوۃ لقولہ علی السلام قل لکم الرباط و ہ نیز سرباط پنج عدد و زیادہ از ہسبان بستہ و ہما شتر سے رباط است جمع ربطتہ ہیرستو بستہ و خرماے خشک و زنبان نہادہ آب بران پشیدہ غورہ حرما تر نہادہ و پار ساء زربایاں ذہاد و حکیم کہ خود را از کشت نیابزد ہشتہ و لقب غوث بن مرین علی بنحو زیرا کہ مادرش را از زند سے فی زلیست پس نذر کرد کہ میں فرزند نہ نہ مانڈ بر سر او صوف بندم و او را ربط کعبہ کنم۔ بندہ ہماند و او را خادم خانہ تعبہ کرد امید تا بالغ گردید پس پیش آن سوسے نو کشید و لقب بر بیط شد و در بیضا الحامش۔ مرد و لیر کہ نہ گریزد

ربطۃ۔ ستور کہ آنرا بندند۔ ربطتہ کثیر آنچہ بوسے بندند۔ ستورا۔

مرابطۃ۔ آنچہ بوسے ستورا بندند و دوال باریک کہ بالای

چوب پالان بندند ربطتہ مقعد و منزل جاستے بستن يقال لیس لہ مرابطۃ منہا ربطتہ بحراب شہریت بسال بچہ بند

مرابطۃ۔ پستہ و معرفت و ہیست با سکنہ ریبہ و اہل آن دراز ترین مردمانند از روستے عمر عبد الدین رأیت منہم انسانا باا سکنتہ (نض) ربطتہ ربطا بالفتح پست آن را

(ن ربط جاشہ و باطہ۔ کسر سخت شد دل او و سرباط اللہ علی قلبہ۔ البہام کرد اورا صبر و قوی دل گردانند اورا خدا سے مساء مترا ربط۔ آب کہ پیرے نشود

ار ربط قومسا معین کرد و آب را برائے رباع۔ رباع۔ بالفتح سراسے رباع و ربونہ و ارباع۔ جمع و محلہ و فرود آمد نگاه و تن جماعت مردم و جانشے اقامت در ایام بہار و مرد میانہ

رباعۃ۔ و یجریک مرد میانہ وزن پینا رباعات بالتحریک جمع و ہوشیاد لان فعلتہ صنفہ لا یجری علیہا فی الجمع و انما یجریک اذا کانت ہما ولم یکن موضع العین و او او یا بالفتح طبلہ عطار و صندوق اجزایے مصحف و ہذہ مؤکد کا ہما خودہ

من الاولی و حی ستاز اسدازان سے ست اوس بن عبد اللہ ربطتہ

تالیع وبالحرک سحت فتن یا سحت
 ترین و ویدن شتر با تو می اندویدن
 شتر که سحت نباشد و قبیله است
 از دو مسافت ما بین پاره های یکپایه
 در آن غدک آتش فراخ شود
 سرباع - با کسرتب که یکس رو و یکس
 بود و در گزاره و نام مرده از نزل
 سرباعی - با کسرتب سبست بسوس
 سرباع سرباع و ربیع بن ابی ربیع و ربیع
 بن رافع و ربیع بن عمر ربی زرقه
 صحابیان اند و ربیع بن جراحش
 تابعی است
 سرباع - بالضم و بضمین چهار یک
 سرباع کسر اول سرباع به ساری و
 آخر سرباع ربه گویند و منبه هاله
 سرباع و کسرتب سرباع و ادب جمع سرباع
 سونش زنیفات و رباع جمع
 اسرباع بالضم چهار زن و از لبعه
 چهار مرد و رباعون چهل
 رباع کامیر سفت صحابه اند و جماعت
 محدثان و ربیع ابن سلیمان مراوسه
 و ربیع بن سلیمان بنیر از اصحاب
 امام شافعی اند و کوبه است یا مناره
 در و باران بهاری و بهر از
 مرزین را یقال لفلان من هذا
 الماء ربیع + و بهر خرد و چهار
 یک ربیع بضمین جمع + و السرباع
 ربیعان سرباع الشهور و سرباع الايام
 فریب الشهور شهران بعد صفر و
 لا یقال فی الا شهر ربیع الاول
 و شهر ربیع الاخر و اما ربیع الاوسط
 فله بیان الا ربیع الاول الذی یاتی فی
 النور و الکماة و الربیع الثانی الذی

تذکره فی التارخ و من التارخ
 یقیه الربیع الاول + او السنته سینه
 از منته شهران منها الربیع الاول و
 شهران صیف و شهران قیظ و شهران
 الربیع الثانی و شهران خریف و شهران
 شتاء و و سرباع سرباع - بماذاست یعنی
 بهار بسیار فراخ با از آنست + و ابو
 الربیع - هر دو + و یوم الربیع -
 از روزنامه اوس و خنرج است
 سرباعه سینه و از آنست و خود
 آهنی و مرغزار و گوشه دان و طرس
 است که در آن طیب و غیره نهند و
 و بهر است بصعید مرخی سرباعه را +
 و سرباعه الفراس - این نزار بن معده
 بن عدنان پدر قسید است و مذکور
 در ح م ر + سرباعی محرکه منسوب
 است بوسه و عقیل دو سرباعه
 اند سرباعه بن عقیل ابو الحنفی و سرباعه
 بن عامر بن عقیل که پدر ارض
 و قحان و عرغرة و قسره است
 + و سرباعه نیر و سرباعه انسیکه کبری
 و آن سرباعه بن مالک است و آن را
 سرباعه جمع خوانند دوم صفر است و
 آن سرباعه بن حنظل بن مالک است
 + و نیز سرباعه پدر حسی است از هوازن
 و آن سرباعه بن عامر بن صعصعه است
 و اینها پس از آنکه آمد و مجد نام مادر
 اینها بود + و نیز سرباعه کس
 از صحابیان اند
 رباع - چند کوه و مناره بلند اند
 نزدیک سبیر
 سرباع بن سرباع غطفان است
 کوفی و سرباع بن - عارث بن عمر

بن کعب بن سعد بن زید مناة و
 سرباع بن عمر تیمی + و نام سرباع قایل
 قوله الا ابلغ نبی بنی کربیع +
 فاشهر البینین لکم فداء
 سرباع - بالضم چهار کان و هو معد
 من ادب و ادب و ادب و لذلك ترک
 صرفه و قرأ الاعمش منی مثلث
 و ربیع کز قولی مراده رباع
 رباع - کثان آند و ندان با عیب
 اکلده باشد و اذ الصبک اتممت
 فقلت ذکبت رذو ناد با عیب و حبل
 سرباع و سرباع و کذک فریب رباع و
 سرباع و لا نظیر لها سوسه ثمان کما
 و سرباع و جوارح ربیع بالضم و ضمین جمع
 سرباع و سرباع یکسرها و کسره کسره
 و سرباع و سرباعیات مثل درماعیه
 بالتحصیف مؤنث + و چهار دندان که
 میان دندان شایا و انیاب باشد
 رباعیات جمع
 سرباعه - و کسرتب حال بران
 باشی و لا یكون فی غیر حسن الحال +
 و منه مالی من یضبط رباعی غیر
 فلا ین ای امری و شانی الذی انا
 علیه + یا طریقه و روشی و سرباعه
 که داری با قبیل یا فخذ از اشاعر و قبایل
 و یقال هم علی رباعه و یکسره و
 سرباعه و سرباعه محرکه و سرباعه
 کتف و سرباعه کعبه یعنی اینها بر
 حالت نیکو اند یا بر امری هستند که
 بودند بران یا رباعه محرکه و کسرتب
 فرودگاه ایشان + و سرباعه بالکسره
 از اول شهر
 ربیع - صفر ربیع - نیر سرباعه و دختر

عازم و دختر طفیل و دختر نضر خواهر
 پدرا نس و ام الریح که گفته بود مراد
 رسول الله صلی الله علیه وسلم یا ام
 الریح کتاب طبع القصاص صحابیات اند
 و عبد العزیز بن ریح و ابوالعوام باطنی
 و پسرش ریح محمد بن اند
 و یحیی بن حسن ریح بن عبد
 شاعران اند و عبد الله بن ریح در
 در صحبت و سنی صلی الله علیه
 و سلم اختلاف است
 ربیعان - بالفق از اعلام است
 ربیع - کشته او بسیار خرید کتفه
 خانه او منزله است
 ربیع کجور ضعیف و فرمای
 و ربیع - کوتاهه بالاد صاحب صحیح
 بزایه می گرفت + کوتاهه ای پاشته
 یعلت است در شتر به چهار
 یونوع - بالفق کما کوشش بر این جمع
 و گوشت پشت یا آن بضم است یا
 یونوع لکن ریش گوشتها پشت
 است و حد آن نیامده و یونوع
 بن حنظلله بن مالک پدر قید است
 از تمیزه آن قید است بن یونوع
 صحیبه + یونوع بن غبطه پدر لطنی
 است از مرغان ان حد است حدت
 بن حله نری
 ربیع کصاحب چهارم است و ربیع
 آب رسیده و ربیع جمع نام اوست
 است و حقیقت و پاست است و ربیع
 کوه هفت که آبش کشته و تک بود
 و در قدیم ربیع می گفتند آن را
 ربیع - بالفق کوبه است نزد یک
 که باس است در ایام بهار

و موضع است
 اسرار ربیعة - بالفق زمین بوشناک
 ربیع - بالفق خوبه که دو کس طرف آن
 بگیرند و بران تکبار انداخته بر پشت
 بار نهند و نام پدر عبد الله و پدر عبد
 و پدر زید و پدر مرارة صحابیان + و نیز
 ربیع منافق بود کور و لقب و نحو بن
 سعید را و نیز جریر
 ربیع - بالفق خوبه که بران
 تکبار انداخته دو کس دو طرف آن
 بگیرند و بر پشت ستور بار نهند
 ذوالربیع یکی از بادشامان
 حمیر بود
 ربیع - بالفق جائیکه بعد از درویش
 را در اول بهار و چهار یک غنیمت
 که آنرا در جاهلیت ریش می گرفت
 و ماه شتر که همواره در بهار سحر آرد
 یا ماده شتر که اول نتاج آورده باشد
 و مرد میان
 ربیع بهار نهله اول بهار
 ربیع - مرد میان و مرد ربیع
 رسیده
 اربعاء - مثلثة الباء مهرو و اچهار
 اربعاء ان تمثیل و است
 و اربعاء ان جمع + و قعدا اربعاء
 نشست چهارزانو و تضم الحق و
 الباء و کذا لث قعدا اربعاء و
 بضم بهره و با + و نیز اربعاء بضم
 از ستونهای بنا + و جمع ربیع است
 اربوع و رباع کذاک + او جمع ربیع
 الکلا اربعاء و ربیع الجدا و اربعاء
 بیت اربعاء و اربعم خانه یک
 ستون، دو ستون و سه ستون

و چهار ستون
 ربیعة القوم - خوار بار قوم در
 اول سرا
 ربیع ربیعا - بالفق از اربعا
 و خود را باز کشید از کار و منه
 قولهم اربیع علیک او علی نفسك
 او علی طلعک - ای رفیق بنفیک
 و کف فی الحدیث اربعوا علی
 انفسکم ای اربعوا بالانفسیکم انکم
 تکذعون سیمعا قریبا + و نیز
 ربیع بدست سنگ بر دشتن جیت
 آزمائش قوت و چپار تو بافتن
 زه کمان و جز آن بهر چهار و زیک
 نوبت بافتن شتر و آن چنان باشد
 که شتر آن راسه و زیا چپار و زور
 شب از آب باز دارند و در چهارم
 بر آب آیند + و در فراخی سال یک
 قوم و تب ربیع گرفتن کسی را و الغفل
 کتفی و بمرجه بار بر شتر نهادن رو
 چشمه شتر و چهار یک مال گرفتن
 از قوم و چهارم قوم شدن و درین
 هر دو معنی ضم مدین مضارع و کسر آن
 نیز بفتحی است و چهار یک غنیمت
 شدن و این در جاهلیت بود و در
 اسلام خمس است و ربیع علیه میل
 و مهربانی نمود هر دو + و ربیع
 حنة - بازمانده و کوتاهه می نمود از وی
 + و ربیعت الاصل بچرا گذاشته
 شد در شتران و خوردند بطوریکه
 خواستند و آب نوشیدند +
 و ربیع الرجل المکان کذا و فی المانفیل
 و او هر چه خواست در ربیع القوم چپار
 ساخت قوم باذات خود یا چپار

و ربيع بالمكان - قدر گرفت
 و آرام نمود و در ربيع القوم بجهت
 باران ربيع رسيد ايشان
 موعيد - كسب با دو شتر كه در ربيع
 آورده باشد يا آنكه بچ او را با او
 باشد و با دو بان كشتي پر از باره
 و غيظ موعيد باران بهياري
 علف رو يا ننده - موعيد جمع
 موعيد - ككريم تب ربيع رسيد
 اسر بعت الما قرة بند شد بچه در
 و سه پس قبول نه كرد آب نر را
 و اسرع ماء الركيه - بيار شد آب
 و اسرع الوتره - نوبت آب خوردن
 زود باز آمد و اسرع الايل -
 گذاشت شتران را تا آب خوردند
 خواسته باشد و اسرع فلات
 بيار كرد كجاج را و اسرع السائل
 سوال كرد و رفت و باز آمد و
 اسرع المويض - ترك داد عبادت
 را دو روز و دو روز سوم آمد و نيند
 اسرع بايع - بچهارم سال در آمدن
 گوسپندان و پنج گاؤ و اسب و بقر
 شتر و در علف بهارتي در آمدن قوم
 با چهار عدد شدن و مقيم بودن منزل
 بهارتي و در علف بهارتي را كردن
 ستور را و خداوند شتران ببيع يعني
 نوبت آب شدن و در پيري فرزند
 شدن كسي را و بهار و در شتران آمدن
 شتر
 اسراع موالجه و باغا - بهار مزد
 رد مثل مشايره و مصالغه يعني
 استهان مزد كردن و نيز موالجه
 دو كس دست يكديگر گرفته تنگ بار

بر شتر نهادن چون مرعبه نباشيد
 موعيد - ككريم چهار گوشه از هر چيز
 و لقب محمد بن ابراهيم انما طي ما
 لبند او و محمد بن عبد الله بن
 عتاب محدث كه مشهور است بآن
 موعيد نيند
 موعيد چيزي را چهار سو ساختن و
 از چهار مين خانه نظر كردن كوكب
 بيگديگر
 موعيد - ككريم الباء و فتحها و ميانه
 و موعيد - مونتيا للمفعول فرود آمدن
 كاه در بهاران
 موعيد بمكان كذا - اقامت نمود
 در بهاران بجا س و اسراع
 البعير - خود علف بهار س را
 و فرنگديد و نيز از قباع سنگ
 بدست برداشتن جهت آزمائش
 قوت بهار زانو نشستن و هنگام
 خواجه چيدن رسيدن خرامين و
 سخت دويدن شتر و كردن اندام شدن
 موعيد - بفتح الباء و فرود آمدن
 در بهاران
 موعيد البعير - خورد علف بهار
 را و نيز موعيد بهار زانو نشستن
 يعدي يعني و بهار ان جبهه بود
 و كوفان در از بهار آوردن شتر
 رجل مستوع يعكاه - مرد شكيبا
 قوسي و بخودي خود بكار ايندا و شتر
 اسراع النمل - تو بر تو نشست
 رگيد و اسراع النمل - ميند
 گرديد و اسراع البعير و السير
 گرديد بر سير
 ربيع - موعيد بالفتح سير ال

و خاک هار يك -
 موعيد - موعيد فراخي زندگاني و و
 اخذ موعيد گرفت آنها بوقت
 عادت و پيدا شدن آب ميش
 از آنكه فوت كند -
 ربيع ككريم تباه كار بے باك
 اسراع بالفتح بسيار از هر چيزي
 و باغ ككريم تباه هم محدث است
 انسان
 ربيع - آنكه مقيم باشد بر امر كه قدرت
 دارد بر آن و ككريم تباه و اديت
 ميان حرمين نيز و يك بحر و
 و ربيع بن كجبي صنهاجي دمشق از
 مشاخرين است و و سه و پيرش
 محمد بن دايع روايت حديث دارند
 و عيش اسراع زليست با ناز نعمت
 و ربيع دايع - بهار زاني و فراخي
 موعيد - موعيد موعيد است ميان
 عمان و حرمين
 اسراع القوم في القيم - آرام
 نمودند و ثبات ورزيدند و مال
 و نيكي و نعمت
 اسراع ايله - گذاشت شتران را
 تا بوقت و ب وقت آب خوردند
 و مينه تركت ايله هلا موعيد
 ربيع
 اسراع بالسر رسن با گوشه ها
 بر به و بزغاله نيند
 اسراع - موعيد يك گوشه از ريق
 و مينه الحديث خلق بر يقه
 اسراع موعيد موعيد ريق ككريم
 و اسراع ككريم تباه و ريق ككريم
 جمع و و حلق موعيد - بالسر

کشاو و دور کرد از و ریخ و شدت
اورا

اربتق - بضم با و هی است

برامهر مز

سایتی - که بزوا دی است بجزاز
و و امم الیهی - بلا

دب قه - کسفینه ستور ریزه گردن

بسته و در ربه کشیده و صید
بدم افتاده

رضن - ربتقه دکتا - بالفخ

و کسرت و در ربه کشیده سران
و در ربتق فی کامر سانداحت اورا

در کار سے

قربق - بکسر تارشته که بدان
را بنند

مربقه - کسطنان جرمین

تربق الکلام - آرایش سخن

وقولهم همدت الطمان وربق
ربق یعنی آماده کن ربه را

زیرا که قریب است که نتیجه دهند
و فی المغربی یقال تربق ربق بالنو

ای انتظار لانها توی تضع بعلمه
و یقال ربوق بالیم ایضا

اربتق الطبی فی حیالتی - دروم

من بسته شد گردن آهو نو و

ن - اتفاق - در کرسی افتادن و

فادربق

تربقته من عنق - در او نچتم از

مگردن خود

ربک - سرجل ربک -
کلف مرست حیل

عقل در کار خود

اربتک - بالفخ شتر سماه تیره

رنگ با شتر یکدیگر و پهلوی گوشه های

و سه سخت سیاه و سواخی آن تیره

رنگ باشد رنگ بضم جمع

اربتک بضم با و یقال تربق بضم

دهی است بنجوزستان ازان ده

است علی اربکی ابن احمد بن فضل

سربک کامیر طعانه است که از

خرما و روغن و ماست سازند و گاهی

بر آن آب ریزند پس لوشیده شود

یا خرما و قروت است یا شیو با آرد یا

ماست آمیخته یا طبع خرما و گندم

یا آرد و قروت بر روغن آمیخته نو

سرجل ربک مرد شوریده عقل

در کار خود

سربیکه - بمعنی ربیک است که

طعانه باشد از آب آمیخته بگل

تنگ و مسکه که از شیر جدا شود

سرجل ربک - کجیف بمعنی رطل

ربیک است

رث، ربتکه دکتا - بالفخ و آمیخته

آنا و و سربک اللزید نیکوست
سکنه را و و ربک فلا تا - اندخت
اورا در گل و لاشی نو دره اوله

سخن و واربتک القید فی

الجباله - مضطرب و تیان گروید

شکار و ام و واربتک - شوریده

و بر هم شد کار بر و و و نیز اربک

در آمیخته شدن یقال سربکته

فادربک - در گل رنگ در آمدن

و در افتادن در آن و در او نچتم

یقال ربک التجمل فی اکامری

لشیت فی موم یکدیگر بخلص منه

اربتک عن کامر - با سیتاد از

کار و در ربک دایه - شوریده

عقل او

ربال - و قبل بالفخ نوعی از

در حمان که در آخر استبان بسوزنی

بی باران برکت یا بیرون آرد و بول

جمع و و سربل اربل - مبالغ است

سربله - بالفخ و بچک هر گوشت پاره

سطر یا آن سفیم مان است یا کرد اگر

پستان - ابله مشد

زرد اگر کس و جلات جمع

سرجل ربک - با کسر مر و بسیار گوشت

سربل - مکره نباتی است سخت سبز و

آن در دیار بلخ بسیار باشد و در هم

از آن تریاق است مزه مار را

احواته دله - کفره زن فربه بسیار

گوشت وزن بزرگ ربالات یا

باریک ران خرد کس

حفص ربالی ابن عمر و بن

ربال کسباب - محدث است

رباله - بالفخ بسیار گوشت

سربل - کاشم شهر است نزدیک

مواصل و زمین است درشت بشا

امراة ربلا و - بالفخ زن بزرگ بلت

دبیل - کامیروز و خبیث که تنها در یک
 از وی باشد و بی سر جنگ نماید
 سر بیایه - سفینه فریبی و تن آسمنی
 و فراخی لغت
 ربیل - کسایت بر او جمال رسد
 ست نهما آثار فی حرب القادسیه
 ربیال - بالکسر شیر که رسد باشد
 و گی و بالیده در هم چپیده و بخت
 و قند سر و ابل جمع و پیران توان
 و زینت ربیال و لحن ربیال
 اسی خبیث
 ربیل - بجزدن پر گوشت بنام
 و نم بر و ده شتر ماده فری
 تو بیل کتصر موصی است
 در سن مرهال - بالکسر زین بلناک
 در سن در قبل القوم بسیار شد
 یا بسیار شد شتران و اولاد آنها
 سر بلیت الارض - و یا نید گیاه
 ریل یا بسیار شد درخت ریل
 دران
 اربلیت الارض - بمعنی ربلت
 در سن
 ارض مال - بسیار شد شتران
 تو بیل - خورد گیاه ریل را و
 تو بیل البجر - بزرگ آورد و سبز
 گردید و تو بیل القوم - جدا
 کنانیده نبات ریل را و تو بیل
 فلان شکار کرد و نفس حبست
 و چوئی نبات ریل نمود یا عامست
 و تو بیل الارض - نبات آورد
 سبگردید و تو بیل المرأة بیبا
 گوشت ش - شتر بیله لغت است

ازان
 تو بیل - شیری نمودن يقال هو
 یثوابل یعنی او شیری مینماید
 رب م - در جم - محرکه گیاه با هم
 پیوسته
 رب ان - علی طبری بن
 در بن - محرکه مویف کتاب مشال
 و جزان است
 رب بن - کصاحب جلست - ان است
 از مردم که نوعی از موزه باشد
 ربون - بالضم بیانه اربان و
 اربون - بعضیها شده
 در بان - کتاب نام شخصی از قبیل
 و لیس فی العرب در بان بالراء غیره
 و من سواه بالرائی
 اربون - بالضم شهریت مغرب
 اربون - کعلی بطمنزلے ست نزدیک
 اوت - صفا
 اربان - کرمان رکنیت از کوه اجا
 و مهر کشتیان کشتی ماند و مذکور
 است در رب ب
 ربانیه - بیت مرزی کلیب بن
 ربوع را
 اربنته الربون - داوم در اربان
 کشتن - بسمت بلند بر اینده
 تربن السفینه - روان کرد
 کشتی را
 رب و - ربی بالفتح پشته
 بندی سزبوة و ربأوة - شلیت
 و ربکا شده و تاسه و جماعت مردم
 اربان جمع
 ربان - بالکسر پیشی یعنی بنیسه
 خریدن و فرون گرفتن و دام و

جمع سر خوان و ربیان تشنه
 ربوة بالکسر ده هزار در هم ربه
 ربی - کهدی موصی است
 ربیه - بالضم و التخفیف نوعی از
 حشرات - مگر به ربی جمع
 ربان - کسایه منت نهادن و فرونی
 نمودن بر کسی
 ربیه - بندی و پشته و فرونی
 قال الله تعالی فخذهم اخذ
 سابقه ای ذاند شدیده
 ربیان - بالکسر و التخفیف نوعی از
 ماهی و بندی چنینکه است
 اربیه - کتفینج ران یا مین
 و بفل شکم و اهل خانه مرد و سر عم
 و سی اصحابه اربیه فاستقلوا
 الله یبد علی الواو و يقال جاء
 فلان فی اربیه قومیه - اسی فی
 کله و عشیرتیر من الالهام و تحویم
 و لا یكون لاریة من غیرهم
 ان و بارهوا بالفتح و ربی بالضم
 کعلو و ربأوا بالفتح فرون شد
 و گواید نو و در باره پشته - بر بندی
 و پشته بر آمد و در باره الفرس در کوه
 منتفع گردیدند و دیدن یا از ترس و
 وحشت و گرفت آزار تاسه و در باره
 السویق - ریخت بران آب پس
 بالیده گردید
 ربوت فی حجره و ربوت و ربوت
 ربیت رباناً و رباناً - پرورش
 یافتم در بر او
 ربان - آنکه بر پیشی خرید نماید
 اربیه - فرون گردانیدم او را و
 از باره زاید گرفتن از آنچه که دوه با

کافیله - مدارا کردم یا او
 زنجبیل مهری و غیره تیب -
 پرورده - تربت زکری در باب
 زبلیته تریبته - غذا دوام او را
 پروردم و در تربیت عن خفاقیه -
 آسایش دوام و خلاصی بخشد ملود
 از خبیثه کفو
 تربلیته - غذا دوام او را
 رت - و - دقان - کسکان پویه
 دویدن شتر
 دف - رقاً العلة زقوؤار باضم
 سخت کرد که راه دورترها فلانا -
 خج کرد او را و در قاف آرم کرد و وقتاً
 آمد و در قافه به پای نمود او را و
 و يقال ما زقاؤ کبکد یطعام یغی
 سخن و طعمی که دفع کند گرسنگی
 بعد خاص با کبکد
 آرتاقنی فتویر اذقائوا - خندید
 رت ب - زنب محقر که سختی و
 ریختگی زمین بلند و برآمده و سنگها
 نزدیک بهم افتاده بعضی بلندتر از
 بعض
 سرتبه کذاک و دشتی زندگانی
 و میان دو انگشت خضو و نبر و بنصر
 و وسطی و سبها و وسطی و بر جها
 انگشت را فراسم آوردن
 و تبه - باضم باء من مرتبه
 و نفع - مشد و جاس وید بان بر
 و لب - و و قاز الخلیل المکاتبی فی
 الحسن و الصلای حی بالاعلام لقی
 مهنا الصون و الرقباء
 کتبه تیب کا - ایت و بر جاس
 و تبه - الفع شتر ماده ثابت

در سر و آنکه همه شب رود
 تریب - بالضم هر دو تا و بضم اول
 و نفع دو مرتبه ثابت بر جاس و نفع دوم
 همیشه و روزگار و بنزه بدو خاک و
 بضم و و يقال جباؤ اتوتیا یعنی آینه
 تریبه - بضم هر دو تا و شتر ماده باره
 مانند می گویند و پاس پرده يقال
 التین تریبه - اسی شبه طریق بطار
 دن - و تیب زقوؤا - ثابت شد و بر جاس
 ایستاد و نیز زقوب - در دای
 بودن و در وقت زقوب الکعب
 اسی انتمصب انتصابه
 اگر تیب ایتها با سوال کرد بعد بیجا
 و نیز یوقاب ریخته و سوده شدن
 تریبه تریبیا - ثابت و استوار گردید
 او را و نیز تریب راست کردن
 دعوات بر جزیه
 تریب تریباً - بر جاس ایستاد
 رت بل - زبل - کجفر کوتا
 باللام سر ک و صالح بن ربیل باضم
 محدث است
 رت ت - سرت با نفع مهر زقا
 باضم زقوت مع يقال هو لا غر توت
 البلاد ای توتسا و ها و خولک دتوت
 جمع
 رتبه - بالضم کند زبانی که بیان سخن
 را نتواند يقال فی لیسانیه رتبه و
 در ماند که سخن -
 اسراک - کسب و جناب بن لارت
 صحابی است بدری و یاس بن لارت
 شاعر است سخن
 رتی - بالضم و القصر شکست زبانی
 اگر کارالام باضم یا سین را نا گوید

رض - دت زقوؤا - کند زبان گردید
 و توت - در ماند در سخن و مترود و
 دو دل گردید
 اریه الله کند زبان گرداند او را خدا
 بر تریج - سراج محرکه در بزرگ
 مال ریج - بالکسر مال بند و وسیله
 ریج کوه مرتبه
 زلیج - اطمی است که آن ناحیه باسم آن
 سخی شد و آن شتر ماده ذباب است مائل
 بشام و طبری گفته کوهی است در بیلک
 کوه نبی عبید پس اگر این قول صحیح است
 آنو بالا گذشت غیر آن خواهد شد
 سرتاج - بالکسر و بزرگ که بران
 کویک باشد سرتاج الکعبه و نام
 و و قافه سرتاج الصلا - شتر ماده استوا
 خلقت بر توت
 سرتاجه - بالکسر تک و قاج جمع
 سرتاج - بالکسر تک و کلب
 سرتاج - جمع
 زویج - بالتصغیر مؤنث
 دن - زلیج الباب بند کرد و در راه
 زلیج الصبی و یافا - محرکه بر فشار آمد
 رس - کسب زبانه شد بر کوه سخن
 سرتج - سرتج - کمره زمین بسیار
 اسراج الباب - بند کرد و در راه
 علی بن محمد و ابته شد بر کوه سخن و ادرج
 الناقه - انخلقت رحمها علی الماء و اوتوت
 الذجلجه شد شکم از بیضه و ادرج البوی
 زد و بسیار شد آب ن پس فرود بر
 چیز لاریجت السنه - تمام سال
 کوهت و اسراج الطلج پوت ساریدین
 و اسراج الخصب تمام گرفت زمین
 ارزانی و فراخی و اسراج الاقان

باردار شد ماده خود
 اسراج علیہ مجهول بته شد هر کی
 سخن و کذلک انما اسراج علیہ مجهولا
 ر شخ - قرا ذ ریح کتف کنه
 که الای پیوست نکاشته سپیده باشد
 والریح بالفتح الشرخ فی المعنیه کذا
 فی النسخ
 س کتف - محرک کل تنگ سخت
 عجمین ذایح که صاحب اسی رفیق
 و کذلک طین کاتج
 جلد اذیح - پوست خشک
 دن) ریح الطین و کتف - بالفتح تنگ
 گریه گل و کذلک ریح الصین و
 و ریح بالمکان اقامت نمودوران
 ریح عن الکمر پس ماند و تخلف
 و زید از کار

ر ت ع - س ر قعه - بالفتح فراخی در
 از لای و منه المثل القید و التریعه
 و یحک قاله عمر بن لقیق و کانت
 شاکر بن یبعه قبیله من هذات
 اسرکة فاحسنوا الیه و قد کانت
 یوم فاروق قوم یحییها فترت من
 شاکر فلما وصل قومہ فلوای عمر فخرجت
 من عندنا نایقیا و انت الیوم باذن
 فقال لقیق و التریعه اسی الحصب
 جمل ذایح - شتر جزده رتاع بالکس جمع
 کس نم و پیام ریح کراع و ریح
 کتف و ریح شد
 مریح - کتف در راه
 رانت استقامت من الناس یعنی
 دیدم جماعت بسیار از مردم
 رف) ریح رتعا - بالفتح و ریح و
 سواتا - بالکسر هر چه استور و آب و

و سر خود در فراخی یا جزید بجزص تمام
 در زمین یا علف یا عام است
 فلان مریح - کسین یعنی فراخ رو است
 هر چه میخواهد او را حاصل است و لقب عمر
 بن معادی بن ثور جدا مرا القیس بن
 حجر است یا آن بر وزن محدث است
 و لقب به لانه کان یقال له انما
 فی امرضیک فیقول قد امرت مکاه
 کذا و کذا

ادیح فلان - جزید شتران خود را
 و قرهی تریح و یلعب ای تریح سخن
 ذواتنا و یلعب هو و قرهی بالعکس
 ای تریح هو ذواتنا و یلعب جمیعا و
 قرهی بالنون فیها و بالبا فیها ای
 یحکم و یلهون التریح کقولهم خر جنا
 فلعب و تریح ای تتم و نلهو - و نیر
 ارتجاع روانیدن امان علف
 هر چه در راعیت مریح لغت است
 ر ت ق - س ر ق - بالفتح بستن خدمت
 فتق و الفعل من ضرب و بشته و منه
 قوله تعالی کانت ذنبا ففتقناهما
 و بالتحریک بسته شدن بکارت ایش
 مریح - محرکه پای و نگاه ریح جمع
 و تعلق التریح - بالضم بستن نگاه
 ست بجزمین

ر قاق - بالکسر دو جا مر که انها بر یک
 رتوق - عورت و علب و شرف
 رتقاء - کجا و زنی که کسی جماع آنرا
 اولتی لاخروق لها الا المبال
 رتفاق بسته شدن بکارت و بی
 هر دو بدن بر چیزیست
 ر ت ق ن - تواقین - دوی
 بیلا و عجم و آن قصبه کردن است

ر ت ک - مریح - بالفتح کتف
 مردار سنگ
 ر ص) ذنک البعیر سکنک و مریح
 و مریح کاتج مریحین یوشیه و در شتر
 و کاتج قال هذا الا البعیر خاصه
 امرت کتف البعیر - یوشیه و در
 شتر و ذنک البعیر الصیحک نرم خیز
 ر ت ل - س ر ق - محرکه خوبی و
 آراستگی و نیکویی هر چیزی و سپیدی
 دندان و بسیاری آب آنها رسته دندان
 هموار و یقال شتر رتق - سخن هموار نیکو
 رتق کتف سخن هموار نیکو و خوب و
 نیکو از هر چیزی و در ریح رتق
 مروکساده دندان و در ریح رتق دندان
 نیکو هموار سخت سپید بسیار آب و
 ماء رتق - آب خوش شیرین و سرد
 و اقله - زن کوتاه بالا
 امرت - مرد کتف کند زبان
 رتق - بالمد مسفر و بقصر جانور کسیت
 زهر در لغت فارسی آناه و گویند و آن ریح
 است اشهرها شبه الذباب الذوی
 بطیر حول التریح - نوعی از آن است
 سیاه با نعلک سپید و نوعی است زرد
 تیره سنگدخ و دار و نیز گیاهی است
 که شکوفه آن باشکوه و سوسن ماند گزید
 رتق و عقرب را فایده بخش
 رتق الکلام توقیل - نیکو کردن تالیف
 آن را و هوید کرد و آنرا به تکلف و
 نیز توقیل هموار و آرمیده و پیدا خوان
 و قال شد تعالی و رتق لقران توقیل
 توقیل فی الکلام - آهسته خواندن
 کلام را
 ر ت م - رتقه - بالفتح رتقه

برگشت بندند جهت یاد دادن چیزی
 که گفته باشد رتم جمع و قد نهی عنه
 رتم محرکه گیاهی است گانده من
 دفته شنبه بالرتم دانه کی شکوفه
 آن مانند خیری است و قرآن مانند
 لوبی و دانه آن مانند عدس دو دم
 از قرآن معنی است قوی و آشنایی
 خصمه آن برناشته برای اخراج
 نوع گرم شکم و جنین مرده و ادرار
 بول بقوت و طوق النساء فمجهین
 حقدن بقوع آن با آب و دیا و منور
 بر آن بیت و یکدانه آن برناشته
 نوع ده میل نافع و دانه و آن
 پیره راه روشن و کلام پوشیده و خفی
 که فهم نیاید و منه الحاکمیت فی
 عن شی صدقه حتی فی بیانک
 عن الرتم و نیک شرم و حی
 انیمه میر سیر نرم و زجیل زیتیم
 شکست بنی
 رتیمه سفینه یعنی رتم است که
 شد و رتم جمع سرد است بلکه مشدود
 نیز رتم و رتیمه گرمی باشد که در
 ب است سافروقت سفردوش
 و خنی زیاجم است و بهرگاه از
 خدایت آمد لکن آن هر دو شخ را
 کمال می یافت می گفت که از اهل
 و خیانت واقع زنده و اگر بحال
 یافت می گفت که تحقیق از اهل او
 خیانت واقع شد
 رتم که صاحب ثابت بر جلی
 عقل هو ملال براتما
 لرتم آن که بیان سخن را نتواند
 بهت آبی که در میان یادندان

و دو خال بنت ارم - مادر گروم است
 و گروم در بدین ضمیمه را نیز زوده
 سر تمامه - بالفتح ناقه که رتم خور و
 بدان الفت دارد و شیفته آن باشد
 و ناقه که توشه دان پر از باد بود
 رقام - کفراب شکسته در ریزه شده
 مرقوم - شکسته بنی
 رقامی - کسکاری قومیک از خورد
 رتم سوشی آنها را عارض باشد
 شتر توکم - گفته شد جناب شتر است
 و دائم
 رتیمه دانه شکست و ریزه
 بهر یک گردانید آن را یا خاص است
 شکستن بنی در خن رتم - بالفتح
 روشکته بنی و صفت علی المصدک
 و در رتم فی بنی فلان - پرورش
 یافت در آن قبیله و در رتم فلان
 به پیش گردید از خوردن رتم و
 شامت المعزنی چریه نبات رتم را
 و سادتم بنیینه گفت حرفی را
 در رتمه امرامما - رتیمه است
 باگشت و در رتم الفصیل پی
 ورده شتر سحر در کوهان
 اریتم است - شدن رتیمه
 توکم - بمعنی ارشام است
 رتن - رتن بفتح آمین متن
 پیخیر و الفعل من ضرب
 ابو الرضا بابا رتن - محرکه ابن
 کمال بن رتن تبریزی مندی است
 قیل الله لیس بصحابی و انما هو
 کذاب ظهیر یا الهندی بعد سما
 و ادعی القصبه و صدق عند
 البعض ذوی الحادیک قال فی

العاموس بمغناها من احتجاب
 احتجاب
 راتین - ضمیمه است که رتین سایدان
 طرف میوند کنند
 مرتنه کنگسته نان روغ
 و انوفا - صوابه را تونا بنونین و
 ست میان مدینه و قبا
 مرتنه کنگسته نان روغنی پیره میزند
 رت و دقوه بالفتح مهم در فی الحدیث
 فی معاذانه یقدم العلماء یوم القیامه
 بر توبه او بخطوة و یقال یدرجه
 مهم زدن و جائی بلند از زمین و
 اندک ساعت از زمان و دغوه و نظر
 و یک تیر تیراب یک گروه یا دستها
 مد بصرت -
 داتی - عالم خداست
 دن - رتاده است آرزو سخت کرد
 دست و فرودشته گردانید آن
 از لغات اصدا دست و رتاه القلب
 قوی رو اندازد او منه الحدیث
 ان الحریره ترقوه و المرخیانی
 تشده و تقویه و آن نوع از طعام
 بیاران است و درها الذکو - کشید
 آرزو بنمی و درها بر او سله زرد او
 رتوا - اشاره کرد لب خود و گام زد
 و دقانی ذره سست بازو گردید
 و کذا رتی فی ذکره محبولا
 رت عترت و بالفتح کولے و
 کم عقل
 رت - بالضم سیاهی و سپیدی
 آینه کیش اربا و نجه رت نام
 لعنت است ندان
 رتاه - بالفتح بیماری است که در دست

شتر عارض شود و باعث سنگی آن
 کرد
 (و قیل) کسینماست - و فی النمل
 الرقیبة تقنا القصب درختی شخصی
 گویند که ششم را با فتن چیز که فروخته
 و منه هو اشعوی الی من دثیفة
 و کولے و کم عقلے
 رف، و ثابا المابن دثءا - و شید
 شیر با بر است پس سطر گردید
 دثا المیت سایش کرد مرده را و گریست
 بر آن یعنی است و درختی بود ثابا دایه
 میخت آرا و خلط کرد و در ثابا المابن
 است گردانید شیر او و دثا القوم
 رشید بر امی ایشان زنا غضبه
 فرو نشست چشم او و دثا الیهیة
 است و او او را و دثا البعیر بیمار ثابا
 گردید و دثا المابن سطر گردید
 دثا المابن سطر گردید
 است ثابا فی رایه خلط کرد و تساه
 عقل گردید و یقال المابن علیهم
 امرهم ای خنک و نیز ای دثا
 است شدن شیر و است خوردان
 رث رث ای بانه و بلایه
 از رث خاند و جا که رثا با جمع
 یقال فلان رثا یعنی بد حال بزیات است
 ای ثابا بالکسر و سی و بلایه از متاع ثابا
 دثت کعب جمع دثات، بالکسر
 مثل و وزن کول و فرو نایه و ضعیف
 از مردم
 المابن است
 المابن است که میر کینه و مجروح یا اندک
 جان
 ای ثابا بالفتح و دثوت - بالضم

کبکی و بوسیدگی و بد حالی و الفعل
 من حرب یقال فلان فی میناته
 سرتانه و سرتانه ای بکانه
 (رجل مریه) مینا للفاعل مرو
 کینه رسن و کینه رخت
 المابن الثوب کینه و سوده گردید
 با و اسرتنه کینه گردانید از لازم
 (موتش) افتاده سست یقال حبل
 مرنث و ناقه مرثه ای ساقطه
 ضعیفه
 المابن دایه فوج کردن راز
 لاغری و دینار دثا ثابا فراموش
 و منه المابن القوم ای جمع ثابا
 کسی را که از مریه سست و مجروح بر دثا
 که نیز زنده باشد یقال فلان
 اسرت ای حبل من المعرکه رثیة
 ای جریح او به سرتنه ایستعمل
 رث و متاع دثا - موی رث
 بر هم زاده
 المابن ثابا بالکسر مردم ضعیف رثا
 بجزوف تابع یقال ترکنا علی المابن
 دثا اما یظیفون لجملا و اما الذین
 کینس عندهم ما یحسون علیه فمهم
 مریه بشدون و لیسا و یزید یقال ترکنا
 بی فلان مریه یعنی ما تحملو بعد
 ای ناخدا بین متاع هم یعنی که شتم
 قوم را در حالیکه بر هم می نهادند متاع
 از دثا کینه جماعت مردم که معیوم
 بر دثا جمع دثا مثل
 المابن است که احد و اوسی ابواست
 مریه شود متاع بر هم نهاده
 المابن است که میر کینه مریه است
 المابن است که بالفتح مرد جوان مرو و شیر

و نام مردی و بادشاهی از بادشاهان
 مین که ششصد سال بادشاهی کرد
 (یوکل) کینه رود باری است
 (ن) ثابا المتاع دثا - بالفتح بر هم
 نهاد رخت را و نیز دثا در جنگ کردن
 و انتظار چیز که نمودن و پهلوسه
 مبدیر نهادن متاع را
 (رس) المابن - تیره رنگ گردید
 (المابن) آرام رفتند و نیز از قادی
 تیره رنگ شدن و نیم زمین رسیدن
 یقال احقر حتی ارتد یعنی کذب
 را تا نیم رسید
 (المابن) بر هم نهاد رخت را
 رث طران، دثا دثا
 فی مقوده - دثت خود ثابت
 ماند و پایید
 المابن کهن اگر دثت و سورا
 نرم و سست باشد
 (المابن) دثت خود
 ثابا و قرار در زیر
 رث شع - دثع یعنی حرس و
 طمع سخت و کسی و فرومانگی و الفعل
 من سمع
 (المابن) کتف سخت حریص و حرس
 و کس و خیس دثعون جمع
 (المابن) صاحب بسیار حریص و
 طامع و آنکه بدش اندک و حقیر
 قانع و راضی باشد بداند دوست
 گیرد و دوست و دناوت و فرومانگی و
 خاست باشد در چیز با حرس و از
 تمام نظر کند
 رث شع ن سرقعین - بالفتح
 و امنها

بالحق یعنی و آخر قرن من المتخلفین
 موقوف امرهم حتی یا نزل الله
 فیهم آخر او و منه سمیت المرجیة
 یعنی فرو عمل را پس افکنده اند یا تهنیت را
 بر معا صے پس افکنده یعنی میگویند
 که با ایمان معصیت فرمایند
 چنانچه با کفر طاعت و رحل
 (فرجی) با ایمن کفر جمع و فرج بلا هم
 مکمل و فی النسبة اذا لم تهن فرج
 مرجی بالتشدید و اذا التهنیت
 فرجی مرجی کوجی ای منسوا الی
 المرجیة بالهنز و المرجیة بالیا
 محقة
 سج ۱ رجب به بالتحریک
 نام ماهی و آنرا رجب مضمیم گویند
 لانه كانوا اشد تعظما له ارجا
 و رجب و رجب اب الحکم و رجب
 بالتحریک جمع
 (رجبان) ماه رجب و شعبان است
 (رجب) بالضم مابین استخوان
 و سرسینه
 (رجبة) بالضم دام گرج و ستون
 یا دیوار است که زیر درخت پر بارینا
 کهنند تا بران اعتماد کند رجب
 کسر و جمع
 (مرجوب) معظم و بزرگ داشتند
 (رجبیتة) کمریة درخت ستون نهاد
 منسوب است بسوسه رجب که ستون
 است و به تشبیه حیم از نو اورنسب
 (رجب) رود و واحد ندارد یا
 واحد آن رجب است بالتحریک یا
 بالضم
 (رجب) پیوند بین انگشتان

یا شکهای مناسل انگشتان یا
 استخوان انگشتان است یا پیوند
 استخوان آن یا پشت استخوانهای
 انگشتان یا مابین پیوندهای انگشتان
 و استخوانهای آن یا پیوندهای نزدیک
 سر انگشتان واحد آن راجبه است
 کفارت به و رجب بالضم و رواجب
 الحما و رگبای مخارج آواز حسه
 (ر) رجب رجباً حیاً نمود و
 رجبیه رجباً و رجبوا بزرگ داشتند
 او را و رجب العود تها بر آمد
 چوب و رجب فلاناً بسن بهم
 کرد او را و دشنام داد
 (ر) رجب بر سید و جیا کرد
 و رجبه مهابت او نمود و بزرگ
 داشت او را و منه اشتقاق رجب
 شهر الله الحرام لانهم كانوا يعظمونه
 (ر) رجباً بک تعظیم نمود او را و
 بزرگ داشت
 (ر) رجباً بزرگ و باشکوه
 داشت او را و نیز ترجیب ستون
 نهادن درخت پر بار را و گاه باشد
 که زیر آن درخت دیواری بنا نمایند
 تا بران دیوار اعتماد نمایند و این از
 جهت ضعف درخت است که ثبات باران
 است و منه المنه انما حدیها
 الحکمت و مداینها المرجب یعنی
 من رجبه انتم که بقل و فکر من
 تقویت حاصل نمایند و از کرم
 سخات سے یا بند و خوشهای خرابان
 را با شاخهای و سب بر گماشتن
 تا با خوشهها را نه ریزاند یا در حوالی آن
 غار نهادن تا دست کسی بدان

نرسد و شاخهای انور را بر او هموار
 کرده بچسبند آن گد اشتن و و
 ترجیب العیونۃ - فرج کردن قربان
 است در ماه رجب
 سج ج - سج - بالفتح جنبانیدن
 و جنبیدن سخت و بازداشتن و
 دروازه ساختن و الفعل من
 ضرب
 ناقه رجباً کشته او ماده شتر
 بزرگ کوهان که در رفتن کوهانش
 بجنبند
 رجب - کسب گو سپندان لاغر
 رجباً شد و ضعیف و ناتوان از
 مردم و شتر و فرومایگان و جهال و
 منه الناس رجباً بکل هذا شیخ
 ای میمون بن مهران
 (رجبان) بالفتح شهرت یا آن جان
 است گمان و نیز رجبان وادی است
 نجد
 (رجبت الفرس) نزدیک بزوان
 رسید و بچنید و فرومشتند گردید
 مهربان آن مرد نعت است از آن
 (سج) بالفتح جنبان و لرزان
 (سج) لرزان جنبان از هر
 چیز و بالوده
 (سج) لرزان از چینیست یعنی
 نسبتاً زتر یا جبهه ای تسبیح مین
 کتر آنها و امر آنرا سجوا حطای
 یا سجح عینها الحما او سجح
 کفها و نیز رجوا جبهه و هی است
 بحرین
 (سج) کبده و نیز سجی است
 (سج) لرزان یا لرزانده کردن

در جراحی که کسین باقی آب برسد
 لای ایمنه بکل تنگد عرض که
 ازان لغی نباشد منه الحدیث
 لا تقم الساعة إلا على شرار
 الناس كرجلة ونوعی در جراحی
 فان صحت فلانها طینة رقيقة
 خینة تخرج
 و آب دهن و کول
 در جراحی که زین و جنید
 تخرج لغت است ازان در وقت
 تخرج الشقی اذا جاء و ذهب
 و ریح زین و موج زون یا
 ملة الحدیث من ترکیب
 البحر جان یخرج فلا نمة لله ای
 اذا اضطربت امولجة و و نبد
 کون در و نبد گردیدن
 سرج سوجان سرج کتب
 کاسهاس بر لزشکته و گوشت و کتانی
 درج لشکر کس گران
 (سراج) چوبیده و نام مردس و امر
 سراج زن بزرگ سمرین
 (سرجوخه) بانج و بانج
 (سراجوخه) بالضم بانج و آن
 سیانی است که از جانی آویزند و آن
 دو ختران و کوه کان بیان نشسته
 در هوا آید و روند
 لامر (سراج) کسب زن کلان
 سمرین ریح بعنن جمع
 در جراحی که ماته بانج
 در جراحی بانج نام مردس
 (سراج) سراج و جنش شستن
 و این (سراج) شستن اینک در پوپ

و دیدن بجنبند و قوی مرا جراحی
 و دشمنان و حکیمان و و لیل
 مرا جراحی خرابان کران بار
 (ف من ن) و مع اللیزان در جراحی
 در جراحی که چوبیده زود و مائل گردید
 (سراج) له و او را راج و مائل
 (سراج) له تو جراحی یعنی ریح راست
 (سراج) نبر و کرم باوس در
 اندازد چیزه فرجکته پس غالب
 بر ادم او را در ان
 (سراج) البعین جنسب شتر در پوپ
 دویدن و و اسرحت و انما
 جنسبید سر نهاشی زن و نیر از جراحی
 گرامین و مائل گردیدن
 (سراج) اگر نیده جنسبید و شست
 (سراج) بالغلام مائل گردیدن
 و (سراج) جنسبید شتر و پوپ
 دویدن
 سراج ان سراجینس مر جراحی
 شد گران و بسیار و سرحی
 فرجکته - سیاست گران
 (سراج) از جراحی مائل گردیدن
 فرمید و حسبی و تیار رفت
 و وارد جیح الشرب بند و نمایی
 گردید او در کالجوه رسی فو
 على انها اصلية و تبعه ابو الطاهر
 و اما غیره من ریح
 سراج و ملا سجاد کشته او آنکه
 خوشبهار الاکشت خرمن گاه برو
 دن بد جحد رجا دک بالفتح خوشبها
 باخر من گاه برو و و رجد
 سراج - بالفتح لرزید
 (سراج) لرزیدن يقال سراج

مجهولاً یعنی لرزیده شد
 (سراج) تو جیداً) مجهولاً لرزید
 شد و لب الفة
 سراج ز (سراج) بالکسر و الطریقه
 و بت پرستی و بت و منه قوله تعالی
 الراجز فاجز و شرک و طاعون
 عذاب قال لله تعالی و جرح امین
 السماء ای العذاب و و جرح الشیطان
 و سهر شیطان است
 سراجنا محرکه نوعی از بحر شعرون
 مستعملن است قراته مستعملی شغل
 اجزائه و قلله حو قبه و ذمه
 الخلیل اکه لیس بشعر و انما هو
 انصاف آیات و اثلاث و نوعی
 از بیماری سمرین شتر
 سراجینس (سراج) از جوزه خوان
 (سراج) بالکسر در کسب است مذمان
 یا کوچک تر از جونه یا قلم است
 که در ان شک کرد و بر کیمت
 باز آویزند که سبک باشد یا بر
 شود و موشی یا پشم که بر شنه سب
 به و موش آویزند
 (سراج) بالضم قصیده مانده
 از بحر جزا سراجینس
 سراجینس گنگان و دی است (سراج)
 ان (سراج) و به - از جوزه خواند
 (سراج) الهمیور - بیمار ریح گردید
 بعید از جوزه لغت مذکرت ازان
 و ناقدر جرحه - لغت موش
 (سراج) تو جیداً) از جوزه خواند
 (سراج) از جوزه خواند مر جرحین
 الملاوة - نام یکی از اسب رسول الله

صلی اللہ علیہ وسلم نامیده شد
 آن از جهت خرابی آواز و خرید کردن
 آنرا از سواد بن عارض ظالم
 (اررجین) از جوزه خواند
 اورا از جن الرقده آواز کرد و شد
 (توجیز الرقده) آواز کرد و شد و
 توجیز المتحاب جنسید آب است
 و در رنگ جهت کثرت آب و
 قرح الحادی - حدی کرد بر جز
 (تواجزوا) جنومت کردن با هم در
 شعر خواندن
 سرجس (سرجس) بافتح آواز
 بلند تند و پاک شتر
 (سرجس) با کسر پیدی و بجرک و
 گتف و گناه و کفر و هر کار پید
 و زشت و کاره که موجب عذاب
 باشد و شک عقوبت دشت مریضت
 و منه قوله تعالی جعل الرجس علی الذین
 لا یعقلون قاله القلاء
 (سراجس) کصاحب آنکه باس
 در جاه اندازد و در صحاب سراجس
 ابرغزنده
 (بعیر رجوس) کصورت شتر باگ
 کننده
 (سرجاس) کشد او دریا و در صحاب
 سرجاس - ابرغزنده و در بعیر رجاس
 شتر باگ کننده
 (بعیر رجس) کنیز شتر باگ کننده
 (سرجاس) با کسر سنگی که بر دو
 بندند و بدان لای جاه را بشورانند
 و آن آب بر کشند تا بدان طریق لای
 بر آید و جاه پاک شود یا سنگ است
 که می اندازند آنرا در جاه نامسک

شود با و از آن عمق چاه را بر لای
 اینک دانسته شود که در چاه آب است
 و رجوسه، فساد و آمیزش کارها
 هونی مرجوسه بین لای فی الخلاء
 و التباس
 (ن) رجسیت السماء رجسبا - بافتح
 سخت خریدار و جنسید و رجس
 البعیر باگ کرد و رجس فلان -
 اندازه کرد آب را بر جاس
 (ص ن) رجسکة عنی الاکھرا
 باز داشت او را از کار
 (س) رجس کار زشت کرد
 (ک) رجس رجاسه - کار زشت
 نمود و پید کردید
 (ار رجس فلان) اندازه کرد آب
 بر جاس
 (ار رجس البناء) لرزید و دند متا
 رید صلی اللہ علیہ وسلم ار رجس
 ایوان کثیر ای صطرب و تحریک
 و ار رجس السماء زید و ار رجس
 البعیر ماگه که شتر
 (سرجس) کسب نون و بافتح آن کسب
 جیم نرگس معرب است و الوزن کاند
 که نه لیس فی الکلام فعل و فی
 الکلام لغین و بوییدن آن زکام
 و در سر که از سر وی باشد نفع نباشد
 درج آن را در شب در شیر تازه تر
 دارند و بدان نره مرد نامر ما مطلقا
 کنند در نعوفا آرد و اثر عجیب نماید
 رجس جمع - (سرجس) بافتح باران
 که بعد باران آید و منفعت و منه
 قوله تعالی و السماء ذات الرجس
 باضم جمع و ویدگی ایام بیاز نام

استاد نگاه آب و پارکین بازمینی که
 در آن سیل دراز کشد و در گذر و بیجا
 با کسر جمع رجسان بالضم و الکسر
 شده و یا آب و سرگین سنگ و جز
 آن و غلط و طاعون و بالای شپته
 رجسان بالضم جمع دوزیر کتف و
 خط زن و آشمه و کام زون مستور
 یار و کردن دو دست خود را در سیر
 و در وقتن ناقه و بهای آن دیگری
 خریدن مثل آن و جواب کتاب و
 و فاقد رجس سقمی شتر ماده که از سفر
 بازگردد بسفر
 (سرجس) بافتح بازگشتن بسوی دنیا
 و منه هدیومین بالرجس یعنی
 آرد و بر رجس بسوی دنیا بر برگ
 و جواب یقال هل جاءک رجسک
 کتابک و بازگرددین طلاق دهنده
 بسوی زن مطلقه خود و کسر
 رجس با کسر شتر زبکان که به
 بها آن دیگری خرید نماید یعنی بر دانه
 (سرجس) بالضم جواب مکتوب
 (سراجس) زنی که شوهرش بسیرد
 و او سخاوت بدو و او خود بازگردد و اقا
 المطلقه فی المکره و ذکا درج که از گم
 شود بازگردد و ناقه ماده که دم بردارد
 و کنیز بطوری اندازد که آسبتن نماید و
 همان نباشد در ای جمع جمع و المصدر
 سراجس با کسر و الفعل من ضرب
 (سراجس) پارکین و ناقه دم که از بهای
 ناقه اول مثل آن خریده باشند
 (سراجس) کتاب مہار یا چیزی است
 که بر مینی شتر باشد ارجس و سراجس
 (سرجوس) کصورت جواب رساله

در سراج (کتاب سراج) که بطرف
 صاحب خود باز گرد و سرگین پیدی
 لانه رجوع عن الخالق الا اولی
 بعد ان کان طعاما او عکفا و منه
 نخی ان یستقی یرجع او عظم قال
 الثوبی و یلیق بالرجوع جلس
 الخمس یا لعظم جمیع المطعومات
 و المختومات کاجزاء الحیوان
 و اوراق کتب العلوم و کلام
 شک و ستور که از سفری بسفری باز
 گرد و بسفری و لا غرو آنچه که شتر و آتمه
 آن وقت نشوید از شکم باز آرد و هر
 چیز که باز گردانیده شود و هر چیز که باز
 آید از سفر رجوع کتب مع ذوق
 کتب خط دار و آبی ست مرزبیل را
 بر صفت کرده از بهر دور آنجا قدم
 کرده شده بمشردین ابی مرشد و مشر
 و بر گاه آن سر به اینها میر خدای
 صل الله علیه و سلم یا قوم عضل و
 قارة فرستاد و عرق و خوی و زن
 که بار دیگر یافته شود و هر طعام سرد
 که باز آن را بر آتش گرم نمایند
 آسن در از لکام و خرما همان غر
 و ناکه سراج سنجی شتر ماده که از
 سفری باز گرد و بسوی سفری پابین
 (سراج) آبی است مرزی است
 و شتر ماده که از سفری باز گرد و بسوی
 سفری رجوع مع و ناکه
 دوم که از بهای ناکه اول مرید باشد
 (سراج) کبسر جیم زیر کتف
 سراج جمیع
 (سراج) که عله نام مردی
 (سراج) باز گشتن و الفعل من

سراجی و رجوعان بضمها و مرجع و
 مرجعة کبسر جیمها - مثله و هما
 شاذ ان لان المصادر من نحو
 ضرب انما یکون بالفتح - و باز
 گردید مرغ از سرد سیر گرم سیر
 (سراج) جواب خط یقال ما کان
 من مرجع فلان علیک ای من
 مرزوده و جوابه
 (سراج) بالفم مکتوب رجوعان
 بالفم شد یقال اسسلت الیک
 فاجاء فی رجعی رسالتی اسے
 مرجوعها و کذا اجاء فی یعنی رسید
 جواب کتاب من
 (سراج) رجعت الناقة رجعا
 بالکسر دم برده شد بول گرد و
 رجوع شئی عن الشئی - برگردید
 از وی و رجوع الیه رجعا و مرجعا
 بالفتح و مرجعا بالکسر باز گردانید
 بسوی و سے لازم است و متعدی
 قوله تلک الرجوع بعضهم الی البعض
 انقول ای یثلا و مؤن ذ و سراج
 العلف فی الذابته - گو آرد شد خویش
 ستور و سراج کلای هیه - فایده دل
 (سراج) مرجعه) گمنامه سفری که
 در آن ثواب و عاقبت نیک باشد
 (سراج) الله انرجعا باز گردانید
 از الیه و سی و در سراج الله
 بیته نفع بخش خدای معذبه
 و در رجعت الامل فریشتند
 بعد لاغری و در سراج الشیخ دور
 چهار شد پیر و آبکس راه جسم و طاقت
 او سجال نماید و نیز اثر سراج
 کردن و دست سپاسی دراز

کردن و گرفتن چیزی و خریدار
 باز گردانیدن و صحبت انا لله وانا
 الیه راجعون گفتن
 (سراج) رجعا) انا لله وانا الیه
 راجعون گفتن و نیز رجوع کلام
 زون ستور و خط کردن زن و شتر
 و رجوع اما اذان بلند گفتن شبها
 و بعد است گفتن و باز گردانیدن
 آواز در علق و باز گردانیدن ستور
 دستها را در رفتن و نگار را دوباره
 تازه کردن
 (سراج) زن که بموت شوی بخانه
 پدر و مادر خود باز آرد
 (سراج) الکلام) باز گردانید اورا
 و در رجعت الناقة از یک نوع سیر
 بنوع دیگر باز گردید و نیز رجعة
 زن را بخانه آوردن
 (سراج) فرد عتن ناکه و بهای
 آن دیگری خریدن مثل آن و یقا
 باع فارجع منها رجعة صالحة
 بالکسر و نیک بهایی آنرا در چیزی
 نماید که اذان فایده نیک فایده گردد
 (سراج) سپاسی باز گشتن و
 بعد برگردانیدن هر دو خلیط تا آنچه
 حاصل گرفته است میان هر دو برابر گردد
 (سراج) فرد عتن ناکه و بهای آن
 دیگری خریدن مثل آن
 (سراج) انا لله وانا الیه راجعون
 گفتن و استرجع منه الشئی
 باز گرفتند وی و او را
 سراج - (سراج) نام
 و جنبید و کیا یافت و لغه فی الرجعت
 بمعانیه

رجف - (مَرْجِفَةٌ) بالفتح لغة
 ورجف (كصاحب تب لرزه
 ورجفة) لغو اولين ولفظة ثانياه
 زو فست
 ورجف (على الجمع خبره كبحان
 خود گویند اگر چنانچه جمع
 ورجف) كشد او دریا بجهت
 آن دروز قیامت وحشر و نوع از
 این (رَجْفٌ رَجْفًا و رَجُوفًا -
 جنبانید و جنبید لازم متبذره
 و رَجْفٌ رَجْفًا حَرَكَةٌ و رَجِيفًا
 سخت جنبید و و رَجِفْتَ الْاَرْضُ
 جنبید و بلرزه در آمد و رَجِفْتُ
 الْقَوْمُ بَجَنَگ و میوستند یا مستعد
 جنگ شدند و رَجِفْتُ الرَّعْدُ بفرش
 و مانگ در آمدند و ابر یقال رَجِفْتُ
 الرَّعْدُ اِذَا تَرَدَّدَتْ هَذِهِ هَدَاتِهِ
 فِي السَّحَابِ خَوْضٌ كَرَدَدٌ و رَجِفْتُ
 (أَمْ رَجِفْتَ الْقَوْمُ) خوسن کردند و
 خبری فتنه و امتدآن و مِسْه
 و المَرْجِفُونَ فِي الدَّارِ بینه زو اَرْجِفُ
 الْقَوْمُ فِي السَّحَابِ و به در آمدند در کار
 و خوسن کردند و ران و و اَرْجِفْتُ
 الْاَرْضُ بِلرزه در آمد - اَرْجِفْتُ
 مَجْزُؤًا مَشْدُ و اَرْجِفْتُ النَّاقَةَ تَه
 مَادَةً شَرَامَةً سُمْتُ و فرو شست
 گوشها که می جنبید
 رج ل - (مَرْجَلٌ) بالفتح بر او خور
 پستان کیدن خست و الفعل من
 نصر و بر جستن زبر باد و رَجَلٌ
 رَجَلٌ الشَّعْرُ - بالفتح و لکنف و فرس
 و تدیس مرد فرو شست موسی با آن که
 نموی او میان فرو شست و مَرَجَلٌ

اگر رجالی جمع بود شعر رَجَلٌ
 بالفتح و تثلیث العین که لکن
 (مَرْجَلٌ مَرْجَلٌ) اکسیر الجیم و ضمها
 و بالفتح مرد پیاده و رَجَالٌ کثرا ده
 جمع و رَجَالٌ و رَجَالٌ بالضم و
 التشدید و رَجَالٌ و رَجَالٌ بالتکلیف
 مقصورا و رَجَالَانٌ بالضم و
 رَجَلَةٌ بالفتح و رَجَلَةٌ بالکسر
 و اَرْجَلَةٌ و اَرْجَلٌ و اَرْجَلٌ شِدْ
 (رَجَلٌ) بضم جیم و سکون آن مرد
 خلاف زن و آن وقتی باشد که مانع
 و محکم گردد یا آن رجل است هرگاه پدید
 شود و فرس بسیار جماع و راجل کامل و
 پیاده رَجَلٌ مصدر آن است
 و رَجَلٌ مثل علی غیر قیاس کانه
 تصغیر راجل رجال و رَجَالٌ
 و رَجَلَةٌ و رَجَلَةٌ کعینته و مَرَجَلٌ
 اَرْجَلٌ جمع
 رَجَلَةٌ یا تا وزن غلاف مرد یقال
 کانت عائنته رضى الله عنها رَجَلَةٌ
 بالوار
 (رَجَلٌ) بالکسر یا رَجَلٌ یا رَجَلٌ یا رَجَلٌ
 اَرْجَلٌ جمع نو باره از هر چیزی و نصف
 مشک از شراب و از روغن زیت پاره
 بزرگ از مرغ و هو جمع علی غیر لفظ
 الواحد و هو کثیر فی الکلام کم کثیرا
 لجماعة البقر و حیط لجماعة الغنم و كذلك
 عانته لجماعة الخیر و ازارا کت و بهر
 و حصد چیزه و مرد بسیار خواب و
 کافه سپید و بلاکت و عذاب و فقر و
 پیدای مردم و شکر و پیش سی اَرْجَلٌ
 جمع زود نام مردی و عهد و زمانه یقال
 کان ذلك فی رَجَلٍ فُلانٍ یعنی در

عهد و حیات زمانه و و یقال فلان
 قام علی رجل یعنی مستعد و آماده است
 بله آن دو و رَجَلٌ القوس توش
 برشته زیرین کمان و رجل البحر
 جوی و شایخ و ریاض و رَجَلٌ الشَّعْرُ
 هر دو طرف تیر و رَجَلٌ الخاطر
 آهن و انخ و رَجَلٌ الخمر و تره
 است که پتره یمانی ماند و در خوس
 بدل و سی آید و رَجَلٌ الغراب
 نباتی است و نوعی از بند پستان خمر
 ماده پیمیش شیر کند و و الرجل
 لقمان بن نوبه شاعر است
 (رَجَلَةٌ) بالکسر یا سی روشیدگی
 خرفه و مرغ و پرو آب راهه سیلخ
 زمین درشت لبوئی زمین نرم
 رَجَلٌ کعب جمع و و نام مردی نعلی
 از تره و خرفه و منه المنقل هو حقیق
 من رَجَلَةٌ لانها لا تکنت الا فی
 صَبِيلٍ و العائنة بقول من رَجَلَةٌ
 التیس بموضع میان کوفه و شام و و
 رَجَلَةٌ اَخْجَارٌ مَوْضِعٌ است و رَشام
 و و رَجَلَةٌ بقر مَوْضِعٌ است با سفل
 زمین درشت بنی بر لوح
 (رَجَلٌ) کعب مَوْضِعٌ است در میان
 (فرش رَجَلٌ) محرکه اسب گذارشته
 شده برگرد و سپان و رَجَلٌ رَجَلٌ
 كذلك
 (رَجَلَةٌ) بالفتح و کسر رفتار سخت یا
 بضم قوت رفتار است
 (رَجَلَةٌ) بالضم سپید که در یک
 شیئی استور باشد و حرک و رجولیه
 و رَجَلٌ بضم هر دو و رَجُولٌ
 بالفتح شامه یقال هو رجلٌ بکنت

الرَّجُولِيَّةُ وَقَوْلُهُ فِي رَقْدِهِ وَسَيْبُهُ
 كَيْفَ يَأْتِيهِ
 (رَجُلِي) بِمَعْنَى خَلْقِ فَارِسِ
 رَجُلٌ بِالْفَتْحِ جَمْعُ رَجَالَةٍ رَجَالٌ
 كَرْمَانَ مَثَلًا وَفَاقَةَ رَجُلٍ عَلِيٌّ
 وَلَدَيْهَا شَرَّ مَا دَهَبَ بَيْتَانِ مَبْدُ
 بِالسُّبْحِ خُودِ
 (رَجُلِيَّةٌ) كَمَا رَأَى كَرْمَانَ مَسَاعِ
 خُودًا بَارَكُنْدِ
 (الرَّجُلِي) بِالْفَتْحِ مَرْدُ قَوْسِي يُقَالُ
 هُوَ الرَّجُلِي الرَّجُلِيْنَ أَيْ شَدَّهَا وَ
 مَرْدُ كَلَانَ بِأَيْ وَاسِطِ بِأَيْ سَيْبِ
 (رَجُلِيَّةٌ) بِالْفَتْحِ أَيْ سِتِّ مَرْتَبَةٍ
 سَعِيدِ بْنِ قَرْمَانَ وَوَحْرَةَ رَجُلِيَّةٌ
 سَنَكْسَانَ مَمْلُوكِ مِزِينَ سَنَكْسَانَ وَوِ
 شَاءَ رَجُلِيَّةٌ كَوَسْمِ كَيْبِ سَيْفِ
 (أَمْرًا) رَجُلِيَّةٌ كَسَكْرِي زَيْنِ بِيَادِ
 رَجَالِ جَمْعُ رَجُلٍ وَوَحْرَةَ رَجُلِيَّةٌ
 زَمِينَ سَخْتِ كَرْمَانَ بِيَادِهِ رَفْتِ
 شُودِيَا زَمِينَ مَمْلُوكِ مِزِينَ نَاكِ
 (رَجُلِيَّةٌ) كَمَا يَرَسِبُ كَمَا بِأَيْ وَ
 سُوْدَهُ لَشُودِ مَرْدِ بِيَادِهِ بَسِيَارِ
 رَجُلِيَّةٌ جَمْعُ رَجَالِيَّةٍ كَسَاكْرِي
 مَثَلًا خُودِ مَرْدِ سَخْتِ قَوْسِي كَرْمَانَ
 اَزْجَامِي نَزْدِ بِيَادِهِ وَوَسِي رَفْعِ
 كَوْشِ وَوَسْكَانِ رَجُلِيَّةٌ جَامِي دُورِ
 اَزْجَامِي وَوَسْكَانِ رَجُلِيَّةٌ كَسَاكْرِي
 سَوَارِي يَأْتِيهِ كَرْمَانَ بِيَادِهِ وَوَسْكَانِ
 رَجُلِيَّةٌ سَخْتِ بِيَادِهِ
 (ذَوِ الرَّجُلِيَّةِ) كَجَمِيَّةِ كَسَاكْرِي
 نَامِرِ بْنِ هَاشِمِ بْنِ كَعْبِ بْنِ عَامِرِ
 نَبَدِي دَعَامِرِ بْنِ زَيْدِ مَسَاةَ
 (أَبُو الرَّجَالِ) كَلِتَابِ سَالِمِ بْنِ

عطاء تابعي است و محدث روایت
 کرد از مادر خود که عمره است و
 عمید بن رجال شیخ است مرطبرانی
 (رجال) کند او بن عقیقه است
 که سجدت حضرت صلی اللہ علیہ
 وسلم با گروه نبی حنیفہ برسوی آمد
 سپس از آن مرتد گردید و پیروی
 مسیلمہ کذاب شد و در جنگ با
 بردست زید بن الخطاب کشته
 گردید و در رجال بن ہند شاعر است
 (رجال) بالفتح پیادہ و یضم
 رجالی و رجال جمع
 (رجل) صغیراً تیلاد و رجلیون
 محکم کہ قوسے بودہ از پیادگان واحد
 آن جلی است و ہم سنیک المقاب
 و المنشر بن و ہب الباہلی و اوفی
 بن مطر المذنی دو قولہم و لذت
 العنم الرجلیاد و قتی گویند کہ بزیاد
 بعض آن بعد بعین
 امر رجل کعبہ شاند و دیگر سنگین
 و دیگر مسین مذکرت و نوسے از
 پیادہ نامی زمین و یفتح
 (رجل) کرمش و آن ترہ است
 (رجل) شکاریان
 دن، رجلاہ بر پاشی اوز دور سید
 پاشی اور انور رجلاہ المشاة است
 جرد و پاشی گو سپند یا یا بیک پاشی
 او عقالہ است یا بیک پاشی او یفت
 دو رجلاہ المرأة و لداہا زایش
 بچہ را کہ برون آمد ہاے او پیش
 از سر دور رجلاہ الناقۃ رجلاہ
 بالتحریک بچہ شتر را با مادر و سے گذار
 شتر بیک ہر گاہ خواہد خور

رجل الجحیم امہ مکید شتر بچہ
 شیر مادر را بھمہ رجلاہ بافتح
 و بچہ ک و گتف شتر ریزہ با مادر
 گذاشتہ لغت است از ان رجال جمع
 (رجل) رجلاہ رجلاہ بالتحریک
 بزرگ با گردید و رجلاہ بچہ
 باشد رجلاہ رجلاہ و رجلاہ
 مجہولاً مثلاً بزرگ پیادہ رفت
 و رجلاہ الدیکیا ہی سفید شد
 ستور دور رجلاہ شتر بیان فرود
 و مرغول شد موسی و رجلاہ
 رجل المشعر کندس و جبل کتف
 لغت است از ان و کند شتر رجلاہ بالتحریک
 امر رجلاہ کحسین کہ ہمہ پس زاید
 (رجل) جامہا کہ در ان صورتہا
 مر جلی باشد
 (رجل الناقۃ) ناقرا با بچہ
 گذاشت خود نیز رجال فرود گذشتن
 و سہلت داون و پیادہ گردانیدن
 (رجل) کعظم چادر کارین و مشک
 کہ از یک پاسے سلخ آن کردہ باشد
 و مشک ہر شراب و ملح کہ انار باہکا
 وی در زمین دیدہ شوند و چادری کہ
 در ان صورتہاے مردان باشد
 (رجل قصیراً) فرد مشقتہ گردانید
 موسی را یا میمانہ فرود شد و مرغول
 گردانید آنرا نوز نیز رجلاہ نوی
 گردانید و سپیدی کہ در یک پاسے
 ستور باشد
 (رجل) کسی کہ پیادہ از ملح برسد
 پس بریان کند از ان و آنکہ بگیرد
 زند را بہر دو دست و بہر دو پاشی